

Giới thiệu Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo

Gặp mặt lần đầu tiên hắn đã biết trái tim mình thuộc về cô.

Những ngày sau đó, hắn luôn tìm cách tiếp cận cô, làm mọi cách để cô trở thành của hắn, cướp cô khỏi tay người đàn ông mà cô yêu thương nhất.

Hắn cường bạo nhưng lại yêu thương cô. Tuy nhiên điều đó không thể làm vui đi nỗi đau của cô.

Hắn ngày nào cũng về nhà từ rất sớm, triển miên ôm ấp lại bao che hết mực nhưng cô chưa từng động lòng.

Rồi cho đến một ngày, cô lấy một khoảng tiền lớn của hắn đi mua khu nghỉ dưỡng qua đêm cùng tình nhân...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Doãn Ninh

Đó là một buổi tối mùa đông, khi mà trên đường phố xe cộ đã về gần hết, cũng trở nên vắng hẳn. Một cô gái xinh đẹp mặc chiếc đầm cưới chạy ra khỏi một tòa nhà lớn, nước mắt ướt hết cả mặt. Hôm nay là lễ cưới của cô, vốn tưởng sẽ được hạnh phúc, nhưng tất cả chỉ là một trò cười, mà cô chính là diễn viên chính. Thân Hạo Thiên, chồng sắp cưới của cô thì ra chỉ lợi dụng cô, cưới cô để trả thù. Vậy mà năm năm qua, cô lại yêu thương hắn, tình nguyện làm vợ hắn. Cô thật quá ngu ngốc rồi!

Trên đường cái, chiếc xe thể thao sang trọng bậc nhất thành phố lướt như bay trên đường. Khánh Dạ Tước vừa mới đi dự một bữa tiệc xã giao nhằm chán, tuy nhiên hắn uống không ít rượu. Đang chạy như bay về biệt thự thì hắn bỗng phanh xe gấp. Đôi mày kiếm nheo lại một chút, hạ cửa sổ xe để rồi nhìn thấy một bóng dáng thật xinh đẹp. Cô gái ấy mặc chiếc đầm trắng tinh, làn da trắng sứ cùng mái tóc xoăn dài tự nhiên. Trắng đến thuần khiết như vậy khiến cho hắn phải chú ý. Có điều hôm nay hắn hơi say, rất cần phát tiết. Mà cô gái này, thật sự là xinh đẹp quá mức rồi, hắn nhếch môi thích thú. Tay vịn nắm cửa rồi lập tức đi ra khỏi xe, đuổi theo cô.

"Cô gái dừng lại một chút!". Tổng Doãn Ninh cảm thấy kì lạ, liền quay đầu lại. Gương mặt diễm lệ cùng vóc dáng mê người thon thả của cô khiến hắn nảy sinh ham muốn mãnh liệt. Hắn rất thích! Nhưng vẫn chỉ đơn thuần là thân thể. Cô vội lau nước mắt rồi nhẹ nhàng nói: "Có gì không? Tôi không biết anh!". Nhưng chính là khi nói xong cô cũng phải ngỡ ngàng, hắn đẹp trai nhưng nhìn thật phong lưu.

Hắn nở nụ cười tà mị, liếc từ trên xuống dưới: "Cô tên gì?". Tổng Doãn Ninh giả ngây thơ: "Tôi không biết anh, tôi đi trước." Khánh Dạ Tước lập tức kéo tay cô lại: "Tôi đoán không lầm, cô chính là bị chồng bỏ, nếu ko sẽ không phải mặc áo cưới mà chạy ra đường khóc suốt mướt". Cô nắm chặt bàn tay lại, vung lên một cái tát vào mặt hắn. Hắn thật sự tức giận rồi...Hắn không nói gì, ghì tay lôi cô vào trong xe. "Cô gái, đã làm phải dám chịu".

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đêm mê hoặc

Doãn Ninh thấy sợ hãi, hai tay bắt giắc ghì lại: "Anh là ai? Anh tên gì? Anh bắt tôi đi đâu chứ?". Hắn đè lên vai cô rồi hạ giọng tà mị: "Cô không cần biết nhiều, chỉ cần biết tôi là Khánh Dạ Tước, tổng tài của tập đoàn EMPIRE". "empire? Anh nói thật hả?". Cô kinh ngạc, đó chẳng phải tập đoàn mà ba cô đang làm việc sao? Nhưng ba cô cũng chỉ là giám đốc bộ phận Marketing, cũng chỉ là con ếch nhái so với hắn. Cô tỏ ra lịch sự: "Thế, anh đưa tôi đi đâu?"

Hắn cười dịu dàng, đưa tay vuốt bờ vai của cô: "Em xinh đẹp đến như vậy! Tôi lại là người đàn ông sinh lực dồi dào, em nghĩ tôi đưa em đi đâu?". Nói rồi, hắn quay sang, lập tức lái xe như bay trên đường lớn: "Đám cho tôi ăn tát. Tối nay cô chết chắc". "Anh nói gì đó", cô bắt giắc đỏ mặt, "Anh mà dám làm gì tôi, tôi sẽ không tha cho anh." Hắn cười xấu xa, chiếc khuyh tai màu đỏ cũng lóe sáng: "Tôi nghĩ em sẽ thích, dù sao cũng chỉ một đêm, qua ngày mai em không còn giá trị với tôi nữa. Đàn bà, cũng chỉ đáng đặt ở dưới thân phát tiết".

Cô tức giận đánh vào tay hắn: "Ý anh tôi là loại phụ nữ đó sao? Là tên điên như anh tự dung lỗi tôi đi, sao anh có thể làm thế với tôi?". "Cô gái, đề đêm nay tôi thay chồng em qua đêm tân hôn. Tôi đã nói, chỉ 1 đêm". Trái tim cô run sợ, dù cô chỉ mới mười tám tuổi, nhưng cô hiểu hắn sẽ làm gì mình. "Anh tha cho tôi nhé! Tôi...tôi...chưa từng!", cô xấu hổ che mặt.

"HAHA! Vậy thì tôi càng thích". Doãn Ninh bắt lực, "Thôi được, anh muốn làm gì thì làm". Không khí im lặng đi, cho đến khi chiếc xe chạy vào cổng một căn biệt thự xa hoa rộng hơn 500m2. Nào ngờ, khi xe vừa dừng lại, cô liền đẩy cửa xe lao ra ngoài, không, cô không thể ở lại đây được. Nhưng khi cô

vừa mới chạy được hai ba mét, Dạ Tước đã lôi cô trở lại, giọng khản trương:"Sao thế em gái? Qua đêm cùng với tôi ko chừng ngày mai và về sau, em sẽ sống hạnh phúc sung túc cả đời. Ngoan, ta muốn thân thể em. Ta rất muốn". Cô đã quá mệt mỏi, đã 1h đêm rồi mà hân còn chưa để cô đi, hân thật là biến thái.

Không nói gì nữa, Dạ Tước bế ngang cô rồi dẫn cô lên phòng riêng của hân, nhưng hân không biết vì sao hân lại để cô vào đây. Trước giờ hân chưa từng để ai vào đây cả, kể cả những người thân nhất của hân. Có lẽ do hân đi nhầm

Doãn Ninh bị ném lên giường đến đầu óc choáng váng, cô hét lên khi hân đè cô xuống, môi không do dự hôn lấy cô, đấm đấm mà triền miên. Hân thật thích, cô gái này, sao khi hôn mặt lại đỏ như thế, hơn nữa thân thể còn run lẩy bẩy."Em bao nhiêu tuổi? Non nót thế này?". Mắt hơi ngấn nước do hân hôn quá lâu, lại còn mạnh mẽ, cô nhìn thẳng vào mắt hân:"mười tám". Trong lòng cô thầm nghĩ"đúng rồi, mình còn nhỏ như vậy, thân thể cũng còn chưa phát triển hết, hân thế nào lại muốn cô". Thế nhưng, hân lại cười gian, cõi từng nút áo sơ mi."Nhưng theo tôi thấy, ba vòng của em đẹp đến ngây người, tôi đoán chắc ngực của em phải cỡ lớn, còn gương mặt của em, quá trong sáng rồi,..haha". "Nào, ngoan, cho tôi nhé!". Doãn Ninh mệt mỏi, không hiểu sao cô lại thấy nóng rực trong người, hân rõ ràng không cho cô uống gì cả, "Anh, anh làm gì mà tôi thấy...um...um...rất nóng". Khánh Dạ Tước hôn nhẹ lên môi cô." Là em quá ngây thơ, tôi lấy khăn có dính thuốc kích dục chạm vào em. Em nhớ ko, chính là lúc ở trên xe, em gần như ngủ thiếp đi, tôi liền tranh thủ". Cô dùng tay kéo áo hân." Anh là con cáo già". Dạ Tước cười:" Tôi hơn em cả chục tuổi, em đối với tôi rất dễ đối phó." "Anh, tên già biến thái, buông tôi ra mau.". Càng nói, hân càng gấp gáp, hân đưa bàn tay thon dài cõi sạch quần áo của cô, cho đến khi thân thể trắng sứ ửng đỏ của cô hiện ra trước mắt hân cùng với mái tóc nâu xoăn dài xõa ra phía sau. Bộ ngực đầy đặn hồng hào của cô cứ thế tung ra ngoài, đầy đặn mà mịn màng khiến hân không kìm lòng được liền tiến tới cắn mút." Á..um...đừng mà...". Hân cặm cùi hôn lên nụ hoa trắng hồng, tay phải từ lúc nào luồn vào nơi kín đáo của cô, ra sức luật động. Cô chịu không nổi rút hai chân lại, tay phải che đi nơi đó đang chảy chút dịch trắng đục."đ..ừng mà... tôi...không muốn". Hân dịu dàng rút tay ra rồi cõi quần của mình:"Em cứ van xin đi, dù thế nào đêm nay tôi cũng ăn sạch em, cho em tận hưởng.Haha.". Cánh tay rắn chắc của hân lại thêm hăng hái thọt sâu vào âm đạo cô, khiến cô đau đớn hét lên:"Á! Anh dừng tay ngay, tôi đau lắm, hức hức". Cô bắt đầu chảy nước mắt, hân làm nơi đó của cô như bị xé rách. Không có bước dạo đầu, hân thọt thẳng vào cô bé của cô, làm đục thủy tiết ra, còn có ít máu đỏ tươi, "Em rên đi, tôi thích nghe.". Nhưng nỗi đau như xé rách da thịt thật sự làm cô không còn sức lực, nơi đó thật sự đã rách, máu, cô có thể cảm nhận được,..Thấy cô không nói gì, dương vật to lớn của hân càng tăng thêm sức mà đâm vào thật ra, cứ thế mấy trăm lần, mà mỗi lần hân đều đâm đến nơi sâu nhất của cô. Hân nghĩ cô sẽ thích, nhưng hân ko biết cô là đau nhưng không nói.

Sau hồi lâu vận động, mồ hôi trên người hân đổ ra nhiều như nước, cơ thể màu đồng rắn chắc hiện lên rõ mồn một trước mắt khiến cô không khỏi nhớ đến Thân Hạo Thiên, anh ấy cũng từng 1 lần muốn cô, nhưng là đã sắp đến hồi quan trọng thì liền rời đi. "Hạo Thiên, cho em, em tình nguyện cho anh..". Không hiểu sao nghe câu nói của cô, Khánh Dạ Tước cảm thấy đau nhói:"Mẹ nó! Tôi sẽ cho em, cho em bao lâu cũng được.". Cô mơ màng:"Ừm, cho em, em rất muốn. Thiên, cho em". Cô ưỡn ngực lên để hân mặt sức hôn,nhào nặn. Cô sung sướng kêu lên:"Thiên, em yêu anh, rất yêu anh!". Hân hơi dừng lại động tác," Anh cũng yêu em. Tiểu yêu tinh, em cũng hãy nhiệt tình cho anh." Tuy là nói dối, nhưng ít nhất cô cũng sẽ tự nguyện.

3 giờ sáng."á á! Hạo Thiên, dứt vào em đi". Dạ Tước phát lồng:"Em ngừng mơ mơ màng màng đi, tôi là Khánh Dạ Tước, không phải Thân Hạo Thiên". Cô ngừng lại động tác hưởng thụ, tách mình ra khỏi nơi ấy của hân. Nhưng hình như quá chặt khít, cô không rút ra được, dường như cô càng muốn rút ra, hân lại càng tiến vào sâu hơn."Anh lừa tôi"...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Náo loạn

Sau một đêm hoan ái, cả người hân dường như mệt mỏi, hân tùy tiện đặt tay ngang ngực cô, còn nhẹ nhàng sờ soạng:"Em biết không? Em thật mê người, nếu không phải tôi sợ em mệt chết thì tôi đã cùng em mấy ngày mấy đêm rồi. Nơi đó của em, hút tôi ghê lắm đấy!". Tổng Doãn Ninh lim dim mở mắt, hai tay đấm nhẹ hân."Anh dựa vào đâu làm thế với tôi hả?". Xong, cô ngồi bật dậy, kéo cái chăn muốn rời đi:"Coi như chưa có gì xảy ra, tôi phải về." Khánh Dạ Tước trườn đến bên mép giường:"Em muốn đi đâu?"

Cô buồn trả lời hân:"Mặc tôi! Dù sao anh cũng là người có lỗi, chính anh đã bắt tôi đến đây, nếu tôi đi báo cảnh sát thì có làm sao?"

Cô buồn trả lời hân:"Mặc tôi! Dù sao anh cũng là người có lỗi, chính anh đã bắt tôi đến đây, nếu tôi đi báo cảnh sát thì có làm sao?".

"Cô bé! Em tên gì? Tôi thích em!", Khánh Dạ Tước cười cười, đi tới bên cạnh vén tóc cô ra đằng sau:"Tôi không biết vì sao tên chồng của em ngu ngốc thế, bỏ rơi người vợ xinh đẹp như em

"Cô bé! Em tên gì? Tôi thích em!", Khánh Dạ Tước cười cười, đi tới bên cạnh vén tóc cô ra đằng sau:"Tôi không biết vì sao tên chồng của em ngu ngốc thế, bỏ rơi người vợ xinh đẹp như em. Ngoan, em làm tình nhân của tôi, chỉ vài tháng, tôi chán rồi, em có thể đi. Tôi hiện tại mê luyện thân thể em". Nhưng chính là,khi hân vừa nói xong, cô lại tạt vào mặt hân lần thứ hai'chất'. Mặt hân hơi đỏ lên, còn hân dẩu tay. Hân tức giận, nắm chặt cổ tay cô, đôi mày kiếm nhăn lại:"Em nghĩ mình là ai? Chỉ cần tôi muốn, em lập tức chết đi, em dám trong một đêm đánh tôi đến hai lần!". Doãn Ninh hoảng sợ,"là do anh nói Hạo Thiên ngốc nghếch, là do anh cường bức tôi, đã đủ chưa? Anh là tên súc sinh, buông ta mau". Cô gần như hét lên làm hân thấy thích thú."Em yêu, đừng cáu. Anh sai rồi.". Tổng Doãn Ninh nghe anh ta nói thế liền đỏ mặt:"Haizz, anh dễ dàng lời này cho những người khác, tôi phải về nhà.". Nói rồi, cô đi lại bàn lấy giỏ xách ra kiểm tra điện thoại, sau đó lại như vui vẻ mà gọi lại. Khánh Dạ Tước mắt kiên nhẫn đi lại, cướp điện thoại từ trong tay cô,"anh yêu", chắc hân tên này là người yêu của cô. Hân không chút do dự nghe máy, còn Tổng Doãn Ninh bất ngờ quá nên quát:"Làm gì đó? Anh ấy sẽ hiểu lầm!".Nhưng lời nói của cô ko có tác dụng, hân đi vào phòng tắm khóa cửa lại nhanh chóng khiến cô ở ngoài tức tưởi.

Đầu dây bên kia, Thân Hạo Thiên cũng nghe máy, hần cười như hoa."A lô! Doãn Ninh, em hết giận rồi à, anh xin lỗi. Em nghe anh giải thích, lúc đầu là vì anh hai anh nên anh mới trả thù em, muốn lừa dối em, để em tuyệt vọng, dẫu vò em, nhưng chính là khi anh thấy em khóc, anh phát hiện, anh thật sự yêu em. Doãn Ninh, quay về với anh, chúng ta đã kí giấy hôn thú, em nên là vợ anh." Khánh Dạ Tước nghe được những lời đó, gân xanh trên tay nổi lên."Thằng khốn nạn, đây là đồ khốn nạn. Tao sẽ không để cô ấy quay lại với mày, cô ấy là tình nhân của tao. Tốt nhất mày nên biết điều một chút. Tội qua cô ấy đã trao thân cho tao". Bên kia Thân Hạo Thiên như tan nát trong lòng, hần trầm giọng:"Mày làm gì cô ấy rồi? Tao nói mày biết tao mới thật lòng yêu thương cô ấy, mày lấy cái gì so sánh. Dù cô ấy có thể nào, tao cũng yêu cô ấy.". Khánh Dạ Tước như nghe được chuyện buồn cười:"Được, tao với mày thách đấu, xem cô ấy chọn ai". Nói rồi hần bỏ điện thoại xuống đi ra ngoài. Mà hần cũng đoán được, cô chính là luôn đứng ngoài cửa, nghe hết cuộc đối thoại:"Tên cặn bã. Tôi ghét anh!". Nói rồi, cô nhanh chóng đi tới bên giường mặc đồ vào rồi dỗi đi.

"Doãn Ninh, em yêu hần? Để xem em chọn ai?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Trở về

Ngoài đường gió lạnh thổi qua khiến Tổng Doãn Ninh thấy hơi lạnh, cô lại nghĩ về đám cưới hôm qua. Cô từ nhỏ đã là một cô nhi lớn lên trong cô nhi viện, cũng may nhờ có bảo mẫu chăm sóc nuôi nấng cho cô ăn học, ai ngờ đâu chỉ vừa tốt nghiệp cấp ba cô lại vì yêu mà cưới, nhưng ai ngờ...Tối qua trên đường đi ra khỏi nơi tổ chức hôn lễ, cô thật sự rất tuyệt vọng, cô không biết mình sẽ đi về đâu, cô chỉ có thể trở về cô nhi viện đó, cô không có chỗ dựa...Nhưng chính là cú điện thoại ban nãy, làm cho cô như hồi sinh, anh ấy yêu cô, nhưng chỉ là bị thù hận làm mờ mắt, mà cô vẫn chưa biết rốt cuộc thù hận đó là gì. Cô đang tính bắt taxi thì đột nhiên eo bị ôm chặt, hơi thở đàn ông nam tính tràn vào tai:"Doãn Ninh, em đi đâu?". Cô quay mặt lại, giọng lạnh lùng:"Khánh Dạ Tước, anh theo tôi làm gì?".

Hần mỉm cười, cạ đầu vào hõm vai cô:"xa một chút là nhớ, anh không kìm lòng được nên tìm em. Anh đoán không lầm em tính đi tìm Thân Hạo Thiên".Cô gạt tay hần ra, kéo dài khoảng cách:"Đừng nói là anh thích tôi, dù anh có nói, tôi cũng không tin, sẽ không có loại tình yêu chỉ qua một đêm là nảy sinh. Cho dù có, thì có thể dài lâu sao?". Khánh Dạ Tước nhủ mày,:"Cái tôi thích, đơn thuần là thân thể em, nó rất hòa hợp với tôi". Ngoài miệng hần nói như thế, nhưng thật ra chỉ nói chuyện với cô vài câu, hần đã rung động rồi, cô thật sự rất thú vị. Doãn Ninh không phản ứng, chỉ nhẹ giọng:"Ừ, anh nói đúng đó, tôi tìm anh ấy, tôi muốn cùng anh ấy bắt đầu lại, bởi vì chúng tôi vốn dĩ là của nhau."

Khánh Dạ Tước có vẻ như tức giận, đá vào cây cột gần đó:"Hay nhỉ?". Nói rồi tay chỉ về hướng nào đó,nói:"Hần tôi rồi". Từ xa, Thân Hạo Thiên chạy tới ôm chặt Doãn Ninh:"Ninh Ninh bảo bối, hôm qua hần đã làm gì em?". Doãn Ninh đang vui mừng, thì giọng nói tà ác vang lên:"Hôm qua chúng tôi cùng nhau sênh ca, cao trào đến mấy chục lần, vợ anh, đẹp đến hoàn hảo,cho đó cũng đặc biệt mát người ta." Nói xong còn cười cười cợt nhả, nhưng sau đó, Thân Hạo Thiên nhin không nổi tiến đến sấn vào mặt Khánh Dạ Tước một cú đấm"Con mẹ nó! Mày dám!", nói rồi lại một cú nữa, hận không thể đánh cho tên kia chết đi. Thoảng một chút, Khánh Dạ Tước liền vung cú đấm mãnh liệt lên mặt đối phương, tia máu văng ra. Lúc này Tổng Doãn Ninh không nhìn được nữa, cô tiến lên che chắn cho Thân Hạo Thiên. Hành động này của cô khiến cả hai người đàn ông đều sững lại. Thân Hạo Thiên lời nói cung chiêu:" Em lui ra đi, để anh bảo vệ em". Khánh Dạ Tước nghe mà tức:"Tình cảm thâm thiết thật". Nói rồi không chần chừ, tiến đến hôn sâu lên môi Doãn Ninh, sâu đến nỗi cô không thể thở. Thân Hạo Thiên đau lòng liền tiến đến đá vào bụng hần, cố gắng kéo Ninh Ninh ra. Nhưng Khánh Dạ Tước được cầm súng từ nhỏ, đâu dễ dàng bị hạ như vậy, Tuy bụng không ngừng bị đá, nhưng môi vẫn không tách cô ra dù một milimet. Cho đến khi, mặt cô gần đỏ hồng, hần mới buông ra. Tay không yên phận vuốt mặt cô:" Thân Hạo Thiên, cô gái này, tôi đặc biệt yêu thích, tôi cho anh phân nửa cổ phần Tước thị, anh giao cô ấy cho tôi, thế nào?"

Thân Hạo Thiên tức giận, gân xanh nổi lên trên mặt và trên mu bàn tay:"Mày, thằng khốn nạn. Mày tưởng tao đồng ý à?"

Ai cũng biết, Tước thị là tập đoàn lớn, nếu có được phân nửa cổ phần, chẳng phải có thể hô mưa gọi gió khắp Trung Quốc sao? Nhưng Doãn Ninh quan trọng hơn thế.

Còn Doãn Ninh nghe những lời đó mà tim không ngừng nhảy, cô cứ sợ anh sẽ đồng ý.

Một hồi căng thẳng, Khánh Dạ Tước buông Doãn Ninh ra,:"Không sao, dù sao anh vẫn còn nhiều cơ hội gặp em. Để hần ôm ấp em một chút, sau đó đem em về nhốt cả đời cũng không muộn nhỉ?". Nói rồi xoay người lên xe, chiếc khuyên tai lóe sáng cao ngạo cùng với mái tóc nâu đỏ của hần càng khiến bộ dạng của hần thêm khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 5: Phát hiện thông tin

Khánh Dạ Tước dập tắt điều thuốc rồi lái xe trở về biệt thự, tuy trong lòng không được vui nhưng ít ra hần cũng đã biết một chút thông tin về cô rồi, hần

nhếch môi:"Tống Doãn Ninh, em đừng hòng quay lại với hần".

Biệt thự Hoàng Thất Li Hương đèn sáng trưng, có thể biết là đang có người. Khánh Dạ Tước chần chừ, giờ này còn ai có thể ra vào biệt thự của hần, mới 3y chỉ gần sáng thôi mà. Nhưng hần cũng không tức giận ngay, không chừng Doãn Ninh của hần bỏ quên đồ nên quay lại lấy. Nghĩ thế hần liền đẩy cửa xe đi thẳng vào căn biệt thự. Khi cánh cửa được mở ra, ý cười trên môi Khánh Dạ Tước vụt tắt. Trên chiếc sofa cao cấp của hần là một cô gái xinh đẹp và nóng bỏng. Trên người cô ta thậm chí không một mảnh vải che thân, chỉ vờn vện chiếc áo ngực dây mảnh và quần lót có lỗ, cơ bản không che được gì. Thâm Đan Nghi lướt thân thể mình nhanh nhẹn đi qua chỗ Khánh Dạ Tước, đôi tay trắng hồng của cô ta trượt khắp cơ thể cường tráng của anh. Đúng vậy, mới ba ngày trước, cô còn cùng anh hoan ái, nhưng mà cuộc hoan ái đó hơi ngắn, giống như chỉ để phát tiết, ko một chút yêu thương nào. Khánh Dạ Tước tức giận ngăn đôi tay của cô ta:"Cô tới đây làm gì, ai đưa chìa khóa cho cô, nói!". Hần tuy có nhiều phụ nữ nhưng không hiểu sao hôm nay hần không muốn chạm vào ai khác, hướng chỉ chỉ là người đàn bà mà hần đã chơi qua.

Thâm Đan Nghi không hề hoảng sợ. Cô ta cởi đi chiếc áo ngực mỏng manh cùng chiếc quần lót kia, hai ngọn núi ngất cao hiện ra trước mắt Khánh Dạ Tước. Nhưng mà hần thật sự không nảy sinh dục vọng như thường ngày, nếu là ngày thường hần có lẽ đã đè cô ta xuống mà ngẫu nhiên. Tại sao lại thế, hần bắt lực rồi sao? Thâm Đan Nghi mở miệng:" Anh yêu, người ta muốn chết được, tại sao mấy ngày nay anh không gọi cho em, em nhớ anh lắm!".

Vừa nói cô ta vừa đưa ngón tay vân vê đầu vú, làm nó dựng đứng lên. Do khoái cảm nên cô ta rên nhẹ:"Ừm.ừm...Tước...người ta muốn anh!". Nói rồi cô ta vờn tay tới muốn cởi quần anh, nhưng Khánh Dạ Tước hất tay cô ta:"Trả cho tôi chìa khóa rồi rút đi, không lẽ số tiền tôi cho cô chưa đủ".

"Ừm, anh yêu, anh sao thế? Không phải lần trước anh rất hưng hăng sao?".

"Con mẹ nó, mày chịu đi không, đồ điên!". Khánh Dạ Tước không hiểu sao mình lại nói những lời đó, dù sao cô ta cũng là minh tinh đang nổi. Nhưng Thâm Đan Nghi lại rơi nước mắt:"Tước, em không ngờ anh sẽ làm vậy với em, không lẽ đối với anh em chỉ là loại gái đó".

"Còn có từ nào khác để nói về loại người xoạc hai chân ra như cô sao? Tôi nói lại,cô mà không trả chìa khóa cho tôi rồi rút đi ngay, không chừng hôm nay cô phải xoạc cả đêm, nhưng mà là với đám người hầu của tôi. Sao? Thích không?"

Thâm Đan Nghi ứa nước mắt, cô ta nhặt quần áo mặc vào rồi lấy từ trong túi xách ra chùm chìa khóa." Ha, thì ra cô ăn cắp hết chìa khóa của tôi, tốt! Để xem ngày mai cô còn mặt mũi nào đứng giữa giới điện ảnh hay không?"

"Tước, tha cho em!". Khánh Dạ Tước nhấc chân đá cô ta văng cả năm mét:"Dạng đàn bà như cô tôi gặp nhiều rồi. Rút ngay!".

Thâm Đan Nghi sợ nếu ở lại đây nữa sẽ bị hần đâm chết, cô ta vội vàng chạy ra khỏi biệt thự. Tại sao anh có thể như vậy, cô thật sự đau lòng, cô thật sự...

Khánh Dạ Tước cảm thấy thật phiền phức, không hiểu sao lúc này hần lại nhớ Doãn Ninh, cô ấy thật xinh đẹp, thật thuần khiết. Hần thương nhớ dáng vẻ kiều diễm của cô, vẻ xác xược của cô khi cô mắng hần, hần thật thích. Bên môi không biết từ lúc nào đã hiện lên một nụ cười nhẹ, trái tim cũng ấm áp...

Đế Cảnh Hoa Mỹ,

Tống Doãn Ninh bước xuống xe thì Thân Hạo Thiên đã từ bên kia đi xuống, anh tiến đến ôm eo cô:"Ninh Ninh, đây là biệt thự riêng của anh, từ nay em ở lại đây cùng anh, chúng ta sẽ sống ở đây suốt đời, không ai có thể làm phiền chúng ta. Em thích không?"

Doãn Ninh nghe những lời ấy trong lòng như nở hoa, cô thật sự rất yêu người đàn ông này, anh lúc nào cũng mang đến cho cô những điều làm cho cô tin tưởng, hạnh phúc. "Chỉ cần nơi đó có anh là em vui rồi".

Thân Hạo Thiên nhẹ nhàng tình tứ hôn môi cô:"Bà xã xinh đẹp, anh yêu em."

Doãn Ninh thấy nhột nên đâm vào ngực anh:"Biến thái, em vào đây".

Nói rồi, cô đi vào nhà, bước chân thanh thoát làm cho người ta tin tưởng cô thật sự là một cô gái thuần khiết và sạch sẽ.Thân Hạo Thiên cũng cười thầm...

Bên kia, người đàn ông sau khi tắm rửa xong liền quần ngang lưng cái khăn choàng tắm, tóc ướt rũ rũ rồi cầm điện thoại lên:"Hàn Phong, lắp cho tôi một cái camera giám sát trong biệt thự Đế Cảnh Hoa Mỹ, chỉ cần thành công, tôi sẽ không để cậu thiệt thòi".

"Được"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bình yên

Màn đêm buông xuống, biệt thự Đế Cảnh Hoa Mỹ đèn sáng trưng. Trong căn phòng ngủ chính, Thân Hạo Thiên vừa tắm xong, tóc rũ cho đỡ ướt rồi cứ

thế nằm ngay bên cạnh Doãn Ninh. Cô đã thiu thiu ngủ từ lâu, hàng lông mày thanh tú dần ra, chiếc mũi nhỏ nhắn thẳng tắp cùng nước da trắng như tuyết của cô càng làm đáng vẻ của cô càng thêm xinh đẹp. Thân Hạo Thiên kim lòng không được, anh ôm cô vào lòng, giọng dịu dàng: "Anh xin lỗi đã lừa em, sau này có anh bảo vệ, em sẽ không gặp bất kì tổn thương nào nữa".

Vì lời nói của anh mà cô tỉnh giấc: "Hạo Thiên, em tin anh"

Thân Hạo Thiên bỗng nhớ ra chuyện gì đó, giọng trầm hơn: "Ninh Ninh, Khánh Dạ Tước có làm gì em không?"

Doãn Ninh giọng nói như ứ nước: "Hạo Thiên, em không muốn gạt anh, thật ra hắn đã bắt em về nhà hắn rồi..."

Thân Hạo Thiên cảm thấy đau nhói: "Anh xin lỗi".

Nhưng là đàn ông, mấy người có thể chịu đựng nỗi nhục này, cô hỏi anh, mặt ngược lên nhìn dưới cằm anh: "Thế anh có để ý không?"

"Để ý/ Là phải mới đúng, anh để ý là hắn đã làm em tổn thương, nhưng anh cũng không để ý chuyện lần đầu của em. Anh yêu tính cách của em hơn vẻ ngoài của em, Doãn Ninh, đừng để ý chuyện đó", ánh mắt anh có vẻ mong lung.

"Ừm, em hiểu rồi". Một đêm yên tĩnh.....

Hoàng Thất Li Hương,

Khánh Dạ Tước nhấp một chút rượu đỏ, trong lòng không yên liền đi đến bàn làm việc tháo chiếc camera giám sát ra. Thật ra, trong phòng hắn lúc nào cũng lắp một chiếc camera, phòng khi có việc ngoài ý muốn, chỉ là trước đây hắn chưa bao giờ xem lại, trong đó chỉ toàn cảnh ân ái của hắn cùng những con tiện nhân. Nhưng hôm nay hắn thật muốn xem, ít ra hắn có thể nhìn thấy cô, có thể voi bốt nỗi nhớ trong lòng.

Hắn mở băng lên kết nối với laptop, ngay lập tức trên màn hình là hình ảnh nhạy cảm. Một cô gái đẹp tuyệt trần đang ngai ngung, khuôn mặt đỏ hồng đáng yêu, ngực phập phồng. Cô thật không biết biểu cảm đó của cô hấp dẫn đến nhường nào. Người đàn ông đáng người cao lớn, tầm 1m9 đang cúi quần áo của cả hai, cơ bụng săn chắc nhìn rất mê người. Bên môi anh ta hiện lên ý cười xấu xa. Bàn tay từ lúc nào đã thăm dò từng nơi trên người cô...

Nhưng là khi tới đoạn cô gọi tên Thân Hạo Thiên, hắn lại cau mày, xem ra hắn phải nhanh chóng thu tóm tập đoàn Thiên Tỉ, nếu không cô sẽ mãi là của Thân Hạo Thiên.

Nhưng là khi tới đoạn cô gọi tên Thân Hạo Thiên, hắn lại cau mày, xem ra hắn phải nhanh chóng thu tóm tập đoàn Thiên Tỉ, nếu không cô sẽ mãi là của Thân Hạo Thiên

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Kịch thích

Chiều chủ nhật, Doãn Ninh lái chiếc xe Thân Hạo Thiên tặng cho cô đến trung tâm thương mại mua ít quần áo. Trên người cô mặc một bộ váy trắng thanh nhã, tóc xoăn xõa tự nhiên, gương mặt trang điểm nhẹ càng làm tăng thêm nét xinh đẹp động lòng người. Bước chân thanh thản nhẹ nhàng vào khu thương mại.

Bãi đỗ xe,

Khánh Dạ Tước: "Cậu chắc không, cô ấy ở đây!"

"Tước, chắc chắn".

Khánh Dạ Tước nhếch môi cười, đưa tay vuốt mái tóc rượu đỏ, sau đó lái xe đậu vào bãi. Xem ra, nếu cô thật sự ở đây, anh lại có thể bắt cô về. Không lẽ một cô gái nhỏ nhắn như vậy anh lại không chống đối nổi. Nghĩ vậy, anh liền nhanh chóng đi vào trong trung tâm. Các cô gái xung quanh nhìn thấy anh cũng muốn nhảy dựng lên, người đàn ông anh tuấn sang trọng và lạnh lùng khiến họ chịu không nổi.

Lúc này, Doãn Ninh đang chăm chú xem quần áo, nhưng vì bộ quần áo ấy quá lớn nên cô quyết định đi ra khỏi tiệm đó. Sắp tới sinh nhật của Hạo Thiên, cô nhất định sẽ tặng cho anh món quà hoàn hảo.

Trong lòng Khánh Dạ Tước lằng lằng khó tả, mới xa cô một tuần nhưng anh như không nhìn được. Hàng đêm hàng giờ anh đều nhớ tới đáng vẻ của cô, giọng nói của cô, tất cả thuộc về cô. Nếu bắt được cô, anh khẳng định sẽ không buông cô ra, bất cứ giá nào.

Một cô nhân viên từ cửa tiệm mang tên PERFECTION đi ra, vừa nhìn thấy cô liền nghĩ đây là một cô gái giàu có thanh nhã: "Vị tiểu thư này, xin mời ghé vào cửa tiệm của chúng tôi".

Doãn Ninh nhìn tên cửa tiệm "Ừm, nơi này rất phù hợp với thứ mà tôi cần". Nói rồi cô nở nụ cười tươi tắn nhẹ nhàng rồi đi vào trong. Cô nhân viên nét mặt ngưỡng mộ "sao có thể có người xinh đẹp trắng trẻo như vậy, ôi, nhìn mình xem!"

Anh đang đi xung quanh, thật không biết cô đang ở đâu, trong lòng đang rối bời bỗng nhìn thấy cô nhân viên của tiệm Perfection đi ngang qua, hình như cô ta đang nói chuyện điện thoại "Alo, Hứa Thâm, nói cho cậu biết lúc này mình gặp một cô gái rất xinh đẹp, tóc xoăn nhẹ, nước da trắng trẻo".

Bước chân muốn lướt qua của anh chậm lại, anh quay ngược đầu đuổi theo cô nhân viên "Cô kia, cô gái cô đang nói tới đang ở đâu?"

Cô nhân viên hơi giật mình "A, anh là ai?"

Khánh Dạ Tước thấy phiền "Mặc kệ tôi là ai, chỉ cần nói cho tôi biết cô ấy ở đâu!"

Cô nhân viên hơi sợ "À, trong cửa hiệu PERFECTION, đi thẳng quẹo phải là tới".

Vừa nghe xong 2 giây, anh liền giật người chạy thẳng đi, trông rất gấp gáp.

"Uổng cho vẻ ngoài xuất chúng, xem ra tính tình cũng chẳng ra gì".

....

Doãn Ninh đang chăm chú nhìn quần áo, xem ra cô đã chọn được bộ hợp ý. Cô đưa miệng cười nhẹ nhàng "Hi, chắc chắn anh yêu sẽ thích".

Phía sau lưng cô, hơi thờ nhẹ nhàng nóng bỏng truyền đến, Một người nào đó cảm thấy hơi đau lòng, "anh yêu" là tên kia à? Có bao giờ cô nhớ tới anh dù chỉ là một chút, chắc là chưa!

Một khắc, anh liền xoay người cô lại, một nụ hôn thật cuồng dã giáng xuống

"Ừm,...buồ..."

Khánh Dạ Tước cảm thấy hài lòng "Anh yêu đây".

Cô giật nảy mình "Khánh Dạ Tước, anh làm gì ở đây, buông tôi ra."

Anh không vui đưa hai tay giữ cô lại "Anh là cố tình đến đây tìm em, xem ra mấy ngày nay em sống rất tốt rất vui vẻ."

Cô hát cảm "Tất nhiên rồi, anh là cái gì mà nếu không có anh thì tôi không vui?"

Nghe lời nói của cô dường như có ngàn mũi kim đâm vào tim, anh không muốn nói nhiều liền đem cô áp chặt vào ngực "Anh không nghĩ em có thể nhẫn tâm như thế. Ninh Ninh, anh yêu em, em li hôn với hắn, cái gì anh cũng cho em, dù là mạng sống".

Cô cảm thấy phiền phức "Anh bao nhiêu tuổi rồi mà sến lạ quá vậy!"

"Anh 28, sao? Chê anh già à?"

Doãn Ninh cảm thấy buồn nôn "Anh tới đây dẫn bạn gái đi chơi à, đi đi, tôi không rảnh nói chuyện với anh, tôi còn phải chuẩn bị quà sinh nhật cho chồng."

Khánh Dạ Tước thật sự tức giận "Ninh Ninh, chồng sao? Để tôi cho em biết ai là chồng em!"

Nói rồi anh ẵm ngang cô đi ra khỏi trung tâm thương mại dưới con mắt của rất nhiều người

"Tên điên này, anh bỏ tôi xuống"

"Em la đi, chửi đi, anh quyết không bỏ em xuống".

.....

Trên đường về biệt thự của anh, lòng cô buồn bực không yên "Anh dùng xe thả tôi xuống mau"

Khánh Dạ Tước chỉ cười "Cái gì mà chồng, là anh yêu, mẹ nó đều bỏ hết đi, chỉ có Tước, Tước là của em". Anh cố ý nhấn mạnh "mãi mãi".

Cô thật muốn ói "Tôi không muốn nghe".

"Không muốn nghe cũng phải nghe, nghe suốt kiếp".

...

Hoàng Thất Li Hương

Con giận trong anh vốn giảm đi phần nào nhưng khi nhìn thấy cô gãy giữa kịch liệt, anh liền tức giận.

Doãn Ninh vùng chân, không choa nh ôm ngang đi vào trong:"Cầu xin anh, tha cho tôi".

"Không"

"Doãn Ninh, em đẹp quá!"

"Tôi nghĩ anh nói câu này nhiều với nhiều người khác rồi".

Anh nghĩ cô đang ghen, liền cười vui vẻ:" Anh chưa từng, anh thề"

Nói rồi anh ẵm cô nhẹ nhàng bế lên giường lớn

Cô hốt hoảng:"Anh...tên căn bã này...lúc nào cũng chỉ nghĩ những chuyện này"

Khánh Dạ Tước cười gian tà:"Là đàn ông phải như vậy, em xem, anh thật sự điên vì em, ngoan, cởi đi"

Anh đưa tay xé toạt quần áo của cô....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tôi yêu em

Chỉ phút chốc, quần áo của cô bị văng xuống giường, anh cười tà ác rồi mút mút nếm vú ửng hồng của cô:"Ninh Ninh, một tuần rồi không gặp em, anh rất nhớ em!"

Cô không muốn nghe anh nói, liền giả vờ im lặng.

Khánh Dạ Tước nhủ mày không vui:"Ninh Ninh, em không nghe anh nói sao? Anh nói anh nhớ em!"

Mặc dù ngày nào anh cũng nhìn thấy cô qua camera, nhưng vẫn là nhớ cô suốt ngày, thậm chí lúc làm việc có khi cũng viết nhầm thành tên cô, thật sự là một tuần nay anh chưa đụng vào ai khác, chỉ muốn mình cô.

Doãn Ninh thật muốn kêu lên, nhưng cô không dám, cô không thể trầm luân cùng hắn:"Tôi xin anh, đừng làm vậy! Tôi không muốn!"

Anh cúi thấp đầu xuống nơi tư ẩn bí mật của cô, ban hai chân cô ra. Lập tức nơi đó của cô hiện lên trước mắt hắn:"Ninh Ninh, em nhìn em, nó hồng hồng chặt khít đẹp quá!"

Cô xấu hổ đến hai gò má ửng đỏ:"Anh...đề tiện"

Nhưng khi cô vừa nói xong câu đó, anh liền ra sức hút hết nước từ nơi đó của cô, có vẻ rất thích thú. Tiếng chịt chịt phát ra làm người ta phải xấu hổ.

Anh càng mút mạnh bấy nhiêu, hai chân cô càng khép chặt bấy nhiêu. Tâm trí cô lâng lâng, không được, cô không được phản bội Hạo Thiên, anh là tất cả của cô.

Nghĩ vậy cô dùng sức vứt bỏ sự trầm luân của mình, cô kéo hai chân lên rồi đẩy đầu anh ra:"Đi ra, tôi phải về!"

Khánh Dạ Tước hai mắt vẫn lên tia máu,anh nắm chặt hai chân cô:"Ninh Ninh, em sợ anh đến vậy sao? Em không muốn anh sao?"

Cô thật sự không có chỗ để trốn, cô thật sự chịu không nổi cảm giác ghê tởm khi anh làm vậy.

Khánh Dạ Tước thấy cô không phản kháng liền tấn tới:"Ồ bên cạnh người con gái đáng yêu xinh đẹp như em, tại sao hắn không thỏa mãn em?"

Thật ra, anh cũng thấy an ủi, một tuần nay hai người cô và Thân Hạo Thiên ngủ riêng phòng, vẫn là quan hệ sạch sẽ, có lẽ tên họ Thân kia sợ làm tổn thương cô. Nhưng chính là những khi anh nhìn thấy cô và hắn ôm ấp nói cười anh rất đau lòng, nhưng không sao, một tuần này anh cũng đang từng bước thấu tỏ tập đoàn nhà họ Thân. Đến lúc đó cô sẽ phải quay về với anh.

Cô lúng túng nhưng ánh mắt rất kiên định:"Anh ấy yêu tôi, không phải thân thể tôi, anh ấy tôn trọng tôi!. Câu nói đó cô gần như hét lên vì tức giận:"Anh đừng bách tôi như thế này, tôi mệt, tôi thấy có lỗi với anh ấy!"

Nhìn thấy cô vì Thân Hạo Thiên mà giữ gìn thân thể vì Thân Hạo Thiên, anh càng thêm ghen ghét. Giọng nói anh mạnh mẽ: "Tổng Doãn Ninh, em nghe cho kĩ!. Tôi rất rất yêu em, nhưng trước hết phải chiếm được thân thể em, sau đó mới khiến cho em không rời tôi được."

Nói rồi anh cúi thấp đầu ôn nhu hôn lên môi cô, hai đầu lưỡi quấn quít làm trái tim anh đập loạn nhịp. Doãn Ninh không thấy cảm động chút nào, cô cảm thấy ghê tởm

"CHÁT"

Một cái tát mạnh như dồn hết sức tát vào má phải của anh

"Khánh Dạ Tước! Anh rốt cuộc nói lời này với bao nhiêu cô gái! Anh yêu tôi thì đã sao, nếu là thật tôi cũng không quan tâm! Nếu là yêu tại sao anh chưa bao giờ cho tôi cảm giác ấm áp hay an toàn?"

Trong mắt anh hơi ứ nước, dù cô đánh anh, anh cũng không dám đánh lại, anh sợ cô đau."Ninh Ninh, anh nói thật, anh rất yêu em, từ khi gặp em anh gần như mất ngủ. Ninh Ninh, chỉ cần em theo anh, dù là bây giờ hay đến khi cả hai chúng ta đều già rồi, em vẫn là Ninh Ninh của anh. Ninh Ninh, lại đây, anh không làm em khó chịu nữa!"

Cô dường như không thèm nghe anh nói, xoay lưng:"Khánh Dạ Tước, sau này đừng gặp tôi nữa, anh làm tôi khó chịu. Anh mà còn tới gần tôi, tôi sẽ...". Bỏ lại câu nói đó, cô đi ra khỏi cửa phòng mà không nhìn lại.

Có nhiều chuyện là như vậy, có lẽ cô cũng ích kỉ, nhưng mà cô không yêu anh, chưa từng có một chút cảm xúc rung động...

Khi cô đi, Khánh Dạ Tước dường như sững lại, cô ghét anh! Cô nói anh đừng gặp cô nữa, nếu không cô sẽ...

Chắc là cô không biết, cô nói như vậy, lòng anh như có hàng ngàn mũi kim đâm vào."Ninh Ninh, anh sẽ không bỏ cuộc"

BỒI VÌ, ANH YÊU EM! BẰNG BẤT CỨ GIÁ NÀO, DÙ LÀ EM GHÉT ANH MUỐN GIẾT ANH, ANH VẪN YÊU EM, CÙNG CHIỀU EM

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Dụ dỗ

Trong khách sạn Triều Mỹ, Thân Hạo Thiên đang nhàn nhã xem tài liệu chờ gặp khách lớn. Vài phút sau, cửa phòng mở, ra, người đàn ông cao to đi cùng với một cô gái xinh đẹp bước vào. Người đó là Kiều Nam, ông trùm giới tài chính. Điều anh không ngờ tới, anh ta lớn hơn anh 5 tuổi mà nhìn trẻ hơn anh nhiều. Nhưng mà anh ta đúng là người trắng hoa, sáng người này tối người kia.

Anh đứng dậy tỏ ý lịch sự:"Mời ngài ngồi".

Kiều Nam ông eo mĩ nữ ngồi xuống, mĩ nữ ngoan ngoãn chiều theo. Kiều Nam tuy đôi tay không ngừng di chuyển trên người cô ta nhưng ánh mắt là nhìn chăm chú Thân Tổng:"Thân Tổng, dự án Vạn Đạt đó, anh tính thế nào để hoàn toàn giành được".

...

Nửa tiếng sau, anh tiễn hai người họ ra ngoài. Diệp Linh Yến cạ ngực vào người Kiều Nam:"Kiều tổng, người ta "đói".

Nhưng mà nếu tình ý sẽ thấy rằng, cô ta đã nhìn chăm chú Thân Hạo Thiên từ nãy giờ.

Tình yêu chính là như vậy, đôi khi đã gặp thì sẽ rót đầy vào tim.

Hạo Thiên cũng không quá để ý cô ta, lập tức ra khỏi khách sạn rồi lái xe về nhà.

...

Quán bar Âm Dạ, Khánh Dạ Tước đầu tóc bù xù đang ngồi uống rượu, hết ly này đến ly kia, miệng lẩm bầm:"Nếu rượu này là em thì tôi nguyện làm kẻ say".Nói rồi bên môi hiện lên ý cười tự giễu.

Thẩm Đan Nghi chỉ là đi đến đây giải khuây, không ngờ sẽ nhìn thấy anh. Một tuần rồi anh chưa gọi cô đến, không giống trước đây anh cứ hai ba ngày là cùng cô vui vẻ. Nghi vậy, cô chợt thấy đau lòng, sao hôm nay đầu tóc anh lại bù xù như vậy, có chuyện gì sao?

Trái tim xui khiến, cô đi lại gần anh, vươn hai cánh tay thon dài ôm lấy eo anh:"Anh làm sao lại thành bộ dạng này, nếu cần, em liền xuất hiện trước mặt anh, được không?"

Khánh Dạ Tước đang tức giận phập phồng, lại gặp người hán không muốn thấy. Con giận làm hán bùng phát, hán vung tay cho cô ta một cú tát mạnh."Mẹ kiếp, tôi không muốn gặp cô nữa, cút ngay cho tôi".

Thẩm Đan Nghi bị đánh như vậy nhưng vẫn còn tỉnh táo:"Tước, anh sao vậy?". Hai tay cô nâng má rồi chống lên bàn đứng dậy, nhưng lại nhìn thấy thứ cô ta không nên nhìn.

Trên bàn là tấm ảnh của một cô gái, mái tóc xoăn dài thuần khiết, gương mặt trái xoan nhỏ nhắn, đặc biệt là nước da trắng sứ không tì vết. Lý trí của phụ nữ mách bảo cô ta, anh hán là vì người phụ nữ này nên mới..

Tước, anh yêu cô ấy sao? Nhưng hiển nhiên những lời này cô không dám nói ra. Nếu nói ra, không chừng hôm nay cô phải bỏ mạng.

Cô nói nhỏ nhẹ:"Cô ấy đẹp quá!"

Anh híp mắt:"Đẹp thì sao? Tôi thậm chí còn muốn cô ấy không được xinh đẹp, như vậy sẽ không ai còn muốn cô ấy nữa, cô ấy sẽ hoàn toàn là của tôi. Nhưng mà cũng không tốt, chỉ nói đến khí chất cũng làm người ta yêu mến".

Thẩm Đan Nghi thấy nhói lòng, thì ra anh không chỉ yêu vẻ bề ngoài của cô ấy, mà là tất cả của cô ấy. Buồn cười, Thẩm Đan Nghi cô là ai chứ? Làm sao để con bé này qua mặt

"Tước, vậy em về trước".

Đi ra khỏi quán bar, Thẩm Đan Nghi liền nghĩ đến việc tìm cách điều tra cô gái đó là ai, rốt cuộc có bản lĩnh gì?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Lầm lỗi

Doãn Ninh nằm trên giường, hai mắt nhắm nghiền. Bỗng dưng cô nhớ tới lời nói của Khánh Dạ Tước. Tuy nói cô không có chút tình cảm nào với anh nhưng cô cũng là con người, mà đây là lần đầu tiên cô cự tuyệt ai đó. Cô biết anh là người hoàn mỹ, cô gái nào cũng muốn được anh yêu, nhưng mà cô không tài nào chấp nhận anh. Nghĩ đến vẻ mặt của anh lúc đó, cô cũng thấy mình thật tàn nhẫn...

Đang suy nghĩ băng quơ, chợt ngoài cửa có tiếng động. Thân Hạo Thiên biết cô đang ở trong, anh gõ thêm lần nữa. Cô đi đến bên cửa mở ra,"Thiên, hơn 10 giờ rồi,anh đi ngủ đi, vào đây làm gì?"

Anh mỉm cười ôn nhu,"Anh sợ em đói bụng nên đem cho em ít đồ ăn nhẹ"

Cô phụng phịu:"Thế anh không sợ em mập lên xấu xí sao? Ăn khuya mập đấy!"

Anh cười nhẹ nhàng, tay đóng cửa lại cùng cô vào trong. "Em xem, đây là món bánh em thích, một miếng nhỏ làm sao mà mập được. Cho dù có mập, em vẫn xinh đẹp.". Nói rồi lại đưa tay xoa đầu cô,"Thôi, anh đi nhé!"

Doãn Ninh đưa tay lên ra hiệu:"bye bye! Anh yêu ngủ ngon!"

Khi anh đi, cô mới thấy suy nghĩ của mình lúc này là vô lý. Bên cạnh đã có người yêu thương cô như vậy, tại sao cô phải nhớ tới suy nghĩ của người khác. Cô không chỉ vì sợ làm tổn thương người ngoài mà đánh mất người mình yêu, sẽ không.

Có trời mới biết, cô yêu Thân Hạo Thiên nhiều đến mức nào...

...

Một tháng sau, khi mọi chuyện tưởng chừng như đang yên ổn thì..

Hoàng Thất Li Hương

Khánh Dạ Tước một tháng nay giao toàn việc công ty cho trợ lý làm cả, còn anh ngày nào cũng ngồi uống rượu tới say mềm. Thân hình gầy đi một chút, mái tóc cũng bù xù, nhưng nhìn vào vẫn là một người đàn ông tuấn đạt. Từ ngày Doãn Ninh yêu quý nói ra những lời đó, anh thật đau khổ, nhưng chính là không dám đến tìm cô, chỉ sợ rằng cô sẽ làm điều gì đó ngoài sức tưởng tượng. Đơn giản là anh không muốn cô bị bắt kì tổn hại nào.

Khí phách của anh, giống như theo đó giảm dần. Có ai mà ngờ được, người con gái ấy chỉ gặp anh đúng một lần, cùng anh trải qua một đêm hoan ái mà anh đã yêu sâu đậm. Anh tự hỏi mình có phải là quá ngốc hay không? Anh cũng không rõ. Ban đầu anh nghĩ chỉ muốn thân thể cô, nhưng mà không hiểu tại sao anh lại bị cô cuốn hút. Anh biết cô chung thủy, biết cô đáng yêu, biết cô rất yêu người đàn ông kia. Một tháng rồi, một tháng rồi anh không đến công ty, anh cũng không để ý lắm! Buổi sáng anh ngắm bức hình của cô, buổi trưa anh suy nghĩ về cô, buổi tối anh ngồi bên giường nhớ lại đêm đó, hai

người bạn họ chính là ở nơi này nảy sinh tình cảm, nhưng tiếc là từ một phía. Mà thật ra, ngày nào anh cũng xem hình ảnh của cô qua camera, anh thấy từng hành động của cô trong một tháng này. Cũng may, anh được biết cô đang như thế nào. Điều đó làm anh bớt nhớ nhưng. Ninh Ninh, em là độc được.

Dạ tiệc giới thiệu mại, Thân Hạo Thiên rất ít khi tới những bữa tiệc như thế này, nhưng mà anh hiện tại đang muốn mở rộng quan hệ làm ăn.

Đang nói chuyện với khách, anh bỗng nhìn thấy Kiều Tổng, bạn gái bên cạnh anh ta vẫn là Diệp Linh Yến, xem ra cô gái này chắc hẳn rất có dã tâm. Anh cười như có như không: "Kiều Tổng, không ngờ anh cũng đến đây?"

Diệp Linh Yến không được tự nhiên, cô ta tỏ vẻ mệt mỏi: "Nam, em khát nước, em lại bàn kia uống nước một chút, hai người từ từ nói chuyện"

Đối với hành động của cô ta, Thân Hạo Thiên không để ý. Còn với Kiều Nam, cô ta có khác gì gái bán thân, vì thế cô ta có làm gì cũng không liên quan anh: "Được".

Nghe được lời đồng ý, Diệp Linh Yến ưỡn ngực đi về phía bàn phục vụ nước uống. Cô ta vờ như đang uống nước, lại rót thêm một hai ly rượu, trong đó một ly pha thêm liều xuân dược mạnh.

Xong việc, cô ta cầm hai ly rượu mang lại chỗ Thân Hạo Thiên và Kiều Nam, thân thể kiều mị xinh đẹp ngồi ngay bên cạnh Kiều Nam: "Nam, ly này của anh. Còn Thân Tổng, ly này của anh".

Kiều Nam cười đều: "Bảo bối thật hiểu chuyện, ngày mai rảnh anh liền cho em "ăn no"

Loại đàn bà gì vậy, bị nói như vậy mà cũng không một chút lúng túng, ngược ngược.

Thân Hạo Thiên vì phép lịch sự mà nhận lấy ly rượu: "Cảm ơn". Uống xong anh thấy rất bình thường. Thật ra chỉ có Linh Yến biết, xuân dược đó nửa giờ nửa mới phát tác.

Mười lăm phút sau, Kiều Nam thôi bàn chuyện làm ăn với Thân Hạo Thiên, anh ta định mang Diệp Linh Yến đi thì cô ta lại từ chối: "Kiều Tổng, để em ở lại đây kiểm thêm vài kim chủ, một đêm thôi, được không, ngày mai, em chiều anh cả đêm!"

Kiều Nam cũng không thấy ghen, thân hình cao lớn lập tức xoay đi: "Được". Anh ta chính là như vậy, vì anh không yêu Linh Yến, nên hẳn sẽ không quá để ý cô ta muốn ai.

Tại hành lang, Thân Hạo Thiên dựa người vào cột, người đã gần về hết. Chỉ là anh thấy nóng rực kì lạ, phía dưới không biết sao lại... Anh cố gắng cầm cự, không xong rồi, anh phải về nhanh.

Diệp Linh Yến tìm anh này giờ, cuối cùng cũng cười gian xảo khi nhìn thấy anh đang đứng dựa vào cột, có vẻ đã phát huy tác dụng rồi. Cô ta nhẹ nhàng đi đến sau lưng anh, bỗng nghe anh nói gì đó: "Doãn Ninh, anh xin lỗi, đêm nay anh nhất định... phải muốn em!"

Diệp Linh Yến phát hiện ra manh mối, cô ngầm hiểu người anh muốn gặp lúc này nhất là cô gái tên Doãn Ninh. Nghĩ vậy, cô ta ôm eo anh, giọng quyến rũ mê hoặc: "Thiên, Ninh Ninh yêu anh"

Vì tác dụng của thuốc quá mạnh, đứng thôi, Diệp Linh Yến vì yêu anh nên đã dùng loại mạnh nhất, ít nhất cũng phải ba ngày ba đêm không ngừng nghỉ.

Tâm trí anh lúc này rất mơ hồ, tưởng như người anh yêu đang ở sau lưng. Anh không nghĩ ngợi quay sang cho cô nụ hôn mãnh liệt nhất...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Triền miên (18+)

Diệp Linh Yến sau khi hôn quần quít cùng Thân Hạo Thiên, cô ta cảm thấy thật thỏa mãn. Cô gọi nhẹ: "Thiên, Ninh Ninh muốn vào phòng, ở đây rất không thuận tiện".

Thân Hạo Thiên tưởng rằng đó là Ninh Ninh yêu dấu, anh nhìn cô gái trước mặt bằng ánh mắt mơ hồ: "Bà xã, anh chiều em, anh sẽ cho em ăn no". Nói rồi, anh ôm ngang cô bế cô vào phòng trống gần đó nhất. Lúc này thuốc đã lên liều mạnh, Thân Hạo Thiên đưa bàn tay nóng rực kéo dây lưng váy của cô: "Em yêu, lại đây, ông xã yêu thương em"

Diệp Linh Yến cười tươi như hoa, cô ta nhẹ giọng: "Hạo Thiên, em ngại..."

Anh cười gian tà, môi trượt trên lưng mịn màng của cô: "Đừng ngại, ngoan, anh sẽ cho em"

Úm.á....!

Không nói gì nhiều nữa, bàn tay anh luồn vào quần lót đỏ chót của cô, nhẹ nhàng đưa đầu ngón tay vào, "Em đau không?"

Diệp Linh Yển giả vờ ngượng ngùng: "Ngại cái gì chứ, em muốn anh nữa là đằng khác"

"Ninh Ninh, anh yêu em nhất trên đời"

"A aaa...em...e...sướng quá!"

Tức khắc, anh vừa mút lấy đầu vú bên này của cô, vừa xoa mạnh bên kia, chúng thật đầy đặn cũng thật mềm mại, mà mùi hương dịu dàng này làm anh càng thêm khẳng định chính là cô rồi.

Diệp Linh Yển nét mặt ửng hồng, cô đưa hai bàn tay luồn vào mái tóc nâu của anh, ấn sâu vào ngực mình, "Liếm chỗ kia của em đi, em... sắp..."

Thân Hạo Thiên cười thỏa mãn, "Em dạng chân ra đi!"

Phút chốc, trong căn phòng tràn ngập mùi hương ám dục cùng với tiếng va chạm mãnh liệt... Hai tiếng đồng hồ trôi qua, họ cứ thế triền miên, cả thầy 69 tư thế. Anh liên tục gào lên tên người anh yêu nhất, mà cô cứ giả vờ mình là cô gái ấy....

Trong biệt thự, Doãn Ninh đang rất sốt ruột. Đã hơn ba giờ sáng, Thân Hạo Thiên vẫn chưa về, anh có chuyện gì sao? Cô lo lắng cho anh, rất lo...

Dưới sân viên biệt thự, một chiếc xe thể thao màu trắng bạc lao thẳng vào sân. Mấy tên vệ sĩ đó thật vô dụng, anh mới đánh một chút đã mở cửa ngay. Cũng phải, ai cũng biết thể lực của anh.

Người nòng nặc mùi rượu, Khánh Dạ Tước đi thật nhanh vào phòng khách. Doãn Ninh nghe được tiếng xe, liền chạy thật nhanh xuống hỏi han lo lắng cho Thân Hạo Thiên.

Ai ngờ, người mà cô nhìn thấy là Khánh Dạ Tước. Lúc này, cô đang mặc chiếc đầm ngủ hồng nhạt, càng tôn lên nước da trắng như sứ của cô, mái tóc cô xõa nhẹ nhàng, ba vòng đẹp đến hoàn hảo. Còn anh, đã gần hai tháng không gặp, anh tuy nhìn có chút rũ rượi tuyệt vọng, nhưng vẫn là gương mặt cùng vóc dáng mê người ấy. Anh rất cao, hơn một mét chín, mái tóc rượu đỏ cùng đôi khuyên tai lần nữa lóe sáng lại làm cô nhớ đến cái đêm lần trước khi anh giả vờ là Thân Hạo Thiên mà làm ra loại chuyện đó với cô.

Doãn Ninh sợ hãi, sắc mặt trắng bệch: "Anh...ai cho anh vào đây?"

Khánh Dạ Tước nét mặt dịu dàng hẳn ra, anh đi tới gần cô. Một khắc sau, cô nằm gọn trong vòng tay anh. Do khoảng cách quá gần, anh có thể cảm nhận được mùi hương trên mái tóc cô, trên người cô. Đã lâu không gặp, anh yêu cô đến vậy, nhớ nhưng cô không làm gì được, anh muốn biết cô có như vậy không?

"Ninh Ninh, em có nhớ anh không? Còn nhớ anh không?". Giờ 5ng điệu anh nhẹ nhàng nhất từ trước đến nay, cánh tay anh siết chặt lấy cô không còn một khe hở. "Ninh Ninh, em biết tôi yêu em thế nào không? Yêu đến mức không có em, tôi không làm gì được, yêu đến mức, có thể kiềm chế nỗi nhớ chỉ vì sợ em sẽ làm điều dại dột. Nhưng mà anh quá yêu em, anh không đợi được nữa. Ninh Ninh, cho anh ôm em một lát"

"Khánh Dạ Tước, anh nên biết tôi ghét anh đến mức nào. Loại đàn ông chuyên đi dụ dỗ phụ nữ như anh có thể yêu ai sao? Không chừng lên giường mấy lần là anh đá tôi ngay!". Cô nói bằng giọng xa lánh, cô rất ghét loại đàn ông thế này!

Khánh Dạ Tước cứ mãi giữ lấy cô không buông: "Ninh Ninh, anh không hiểu. Tại sao Thân Hạo Thiên làm gì em cũng nghĩ là hắn không có lỗi, là hắn tốt. Em phải nghe cho kĩ. Em là người con gái đầu tiên và cuối cùng mà tôi yêu, tôi cưng chiều. Những người phụ nữ kia cũng chỉ là thích bám theo anh, nhưng đó là chuyện trước đây, em là mãi mãi. Ninh Ninh, hôm nay anh đến đây tìm em, anh muốn đón em về..."

Chưa kịp nói xong, Doãn Ninh đã đẩy anh ra thật mạnh: "Cho dù anh có yêu tôi đến mấy, tôi cũng không thể báo đáp anh được. TÔI YÊU THÂN HẠO THIÊN, CHÚNG TÔI LÀ VỢ CHỒNG, ANH LÀ NGƯỜI NGOÀI, TÔI LÀ CỦA ANH ẤY!"

Cô tức giận và cảm thấy phiền phức tột độ: "Anh càng đến tìm tôi, càng quấy rầy tôi, tôi càng ghét anh mà thôi!"

Khánh Dạ Tước hai mắt đỏ ngầu, nước mắt tràn ra tới mi, anh cố gắng gượng lại. Thì ra, anh nhường cô, yêu thương cô, cầu xin cô, cô vẫn chán ghét anh. Anh như một con hồ kéo cô qua người mình, dùng nụ hôn mãnh liệt và sâu sắc nhất chiếm lấy cô. Anh rất tức giận, cũng rất muốn chiếm hữu cô. Một khắc sau, cô đã bị anh đẩy mạnh lên giường lớn, tay vừa tháo cả vạt, anh vừa nói gầm lên: "Ninh Ninh, tôi đã cho em cơ hội, là em không nắm bắt. Ninh Ninh, cái gì của em cũng là của tôi, em nghe không?"

Không đợi cô trả lời, anh xé quần áo của cô ra, ba mươi giây sau, thân thể đẹp đến tì vết của cô hiện lên trước mắt. Ánh mắt anh đỏ hần lên tia máu: "Em là của tôi! Ninh Ninh, tôi hứa, chỉ cần em theo tôi, em không cần làm gì cả, chỉ cần nằm trong phòng, mỗi ngày tôi có thể nhìn thấy em, ở bên cạnh em, tôi đảm bảo em sẽ là người hạnh phúc nhất trên đời..."

Nói rồi, anh đưa dương vật cực khủng của mình đâm tới điểm sâu nhất của cô. Anh chỉ là muốn cô bị trừng phạt một chút: "Ninh Ninh, em thích không?"

Doãn Ninh gượng giọng: "Anh mà còn làm gì tôi nữa, tôi sẽ...Úm"

Khánh Dạ Tước cười tà mị, cơ bắp trên người do vận động kịch liệt mà đỏ mớ hôi. Hình ảnh của anh, với người khác, chính là đẹp như một vị thần, là

hình ảnh mà bất kì người phụ nữ nào cũng khao khát. Thế mà, cô lại cảm thấy đau đến tận xương tủy, cô chung thủy đến mức cảm thấy quá có lỗi với người cô yêu...

"Khánh Dạ Tước! Anh làm tôi ô nhục, phá hủy hạnh phúc của chúng tôi! Tôi hận anh!"

Anh càng ngày thúc vào càng mạnh, "Ninh Ninh, em đau lắm không? Không sao! Em yêu hẳn tới như vậy, cũng nên nếm một chút mùi vị nhục nhã nhỉ?"

Càng nói, cô càng đau, cả ở tâm hồn và thể xác. Thật ra, anh vốn không muốn đối xử với cô như vậy. Làm cô đau, anh còn đau hơn. Nhưng chỉ có như vậy, cô mới có thể hoàn toàn mang dấu ấn của anh, tự nguyện theo anh cả đời.

aaaaaa! Khánh Dạ Tước!.....Đừng.....Đừng lại đi

Anh bỏ qua lời van xin của cô, hơn 10 tiếng đồng hồ cứ hành hạ cô. Cho đến khi, cả người cô nếu không là dấu hôn thì chính là vết máu bầm. Anh thật thô bạo...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đau lòng và tội lỗi

Trải qua kịch tình mãnh liệt, Thân Hạo Thiên nhắm nghiền mắt. Diệp Linh Yên càng ngày càng say mê anh, đã hơn một ngày đêm, hai người cứ thế quấn lấy nhau. Nếu còn có lần sau, cô nhất định sẽ lại mua loại thuốc đó, thật rất mãnh liệt rất có tác dụng. Nhưng điều làm cho cô cảm thấy đau lòng là dù cùng cô hăng say, anh vẫn xem cô chính là Doãn Ninh. Anh yêu cô ấy đến như vậy sao? Nhưng em cũng yêu anh, em si mê anh, anh có thể cho em cơ hội không, em khẳng định em yêu anh nhiều hơn cô ấy? Tất nhiên, những lời này cô không dám nói ra...

Biệt Thự Đế Cảnh Hoa Mỹ, người con gái không ngừng tránh né, người đàn ông lại liên tục mạnh mẽ. Tổng Doãn Ninh không hiểu, anh ta làm sao có thể khỏe đến vậy, hại cô đau nhức không thôi.

Khánh Dạ Tước người đầy mồ hôi vẫn quyết không tách mình ra khỏi nơi xinh đẹp ẩm ướt của cô, giọng nói tà ác: "Doãn Ninh, tôi dịu dàng với em, em không biết tự lượng sức, vậy tôi phải muốn em, cho đến khi em khuất phục"

Nước mắt của cô rơi xuống vài giọt, "Nếu tôi cả đời không khuất phục, anh sẽ vẫn hành hạ tôi thế này sao? Xin anh, cả người tôi rất đau, xin anh..."

Khánh Dạ Tước nhìn thấy cô khóc cũng rất đau lòng, nhưng tại sao cô không chủ động một chút! Không lẽ cô dù một chút rung động với anh cũng không có. Anh yêu cô, thật sự rất yêu.

"Tổng Doãn Ninh, em yêu tôi không? Chỉ cần em yêu tôi dù chỉ là một chút, tôi cũng quyết tâm cho em được hạnh phúc nhất trên đời."

"Anh nghĩ tôi sẽ yêu người chỉ biết sắc dục như anh?"

Khánh Dạ Tước cười đều: "Anh không ham mê sắc dục, có trách chính là do em quá mức xinh đẹp, đẹp động lòng người. Anh thích con người em, tính khí thủy chung, đáng yêu lại thu hút của em."

Doãn Ninh kéo chăn qua muốn đứng dậy, "Anh về đi! Tôi không muốn nhìn thấy anh!"

Chỉ vì một lời nói của cô, ngọn lửa chiếm hữu của anh dâng lên hừng hực, anh kéo cô ngồi trên đùi mình: "Ninh Ninh, tôi nói rồi, đều là em tự chuốc lấy!". Xem ra anh đã quá nhẹ nhàng với cô, cần phải mạnh tay hơn một chút cô mới có thể là của anh được.

Khánh Dạ Tước bế cô vào bồn tắm, mặc kệ cô có vùng vẫy, anh vẫn tắm kĩ cho cô. Nhưng nhìn những vết bầm đó, anh lại lo lắng. Nghĩ vậy, anh lập tức lau người cho cả hai rồi ẩm cô đi ra khỏi biệt thự"

Doãn Ninh hét lớn: "Lợn đực! Anh đưa tôi đi đâu?"

Anh cười gian manh: "Đừng nóng! Nếu không tôi liền tại đây không ngại cùng em ra ra vào vào". Doãn Ninh mặt đỏ như táo, đập mạnh vào ngực anh, "Bỉ ổi".

Mười phút sau, xe dừng ở biệt thự Hoàng Thất Li Hương, cũng là nơi lần đầu tiên của cô bị chính người đàn ông này phá hoại, không ngừng chiếm đoạt.

Anh nhanh chóng mở cửa xe, "Em yêu, tới nhà rồi!"

Doãn Ninh không muốn rước phiền phức, cô lập tức nghe theo, "Vết thương của tôi còn chưa lành, đừng nói anh lại muốn."

Khánh Dạ Tước lắc đầu một cái, thân hình cao lớn lần nữa ôm chặt cô rồi dẫn cô đi thẳng lên lầu. "Em ngồi yên! Tôi chỉ là muốn trị thương cho em"

Dù sao anh quá điên cuồng làm cho cô muốn chết đi. Ai bảo cô ngạo mạn, không nghe lời.

Gần nửa tiếng sau, Tống Khiêm đi đến bên cạnh anh, giọng điệu đùa giỡn: "Cô gái này thật đẹp! Sao? Tôi như vậy còn kêu tôi đến đây! Đừng nói cậu thương người ta?"

Khánh Dạ Tước đáy mắt đỏ lên, tên này khen Doãn Ninh của anh xinh đẹp, hẳn có tư cách sao?

"Đừng nói nữa, lo chữa thương cho cô ấy đi!"

Anh tất nhiên không yên lòng liền đi theo Tống Khiêm từng chút, ngồi gần sát bên Doãn Ninh. Anh đang ghen sao? Tất nhiên rồi, chỉ cần cô đang xuất hiện trước mặt người đàn ông khác, anh lại không kim lòng được muốn hôn cô thật sâu, công bố chủ quyền. Nhưng giờ khắc này cô đang trị thương, anh chỉ có thể nằm sát bên cô.

Sau khi Tống Khiêm đi, anh suy tư ôm chặt lấy cô. Ninh Ninh, anh thật ngốc! Anh lại vì một cô gái gặp lần đầu mà yêu sâu đậm, yêu hơn tất cả. Ở cạnh anh, nếu không, một ngày nào đó...người em yêu sẽ từ bỏ em mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tống Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Chân tướng

Thân Hạo Thiên giống như từ trong mơ tỉnh dậy, đưa tay quờ quạng chỗ trống bên cạnh. Phát hiện thấy Doãn Ninh đã không còn ở đây, anh kéo chăn che đi thân dưới hướng tới phòng tắm vang lên tiếng nước chảy. Chắc cô đang tắm! Ý nghĩ biến thái làm anh đẩy mạnh cửa ra, đập vào mắt là phần lưng trắng mảnh khảnh của người con gái. Anh tiến tới ôm eo mịn màng của cô: "Ninh Ninh, anh muốn tắm cùng em!"

Thất thần, Diệp Linh Yến lập tức quay mặt lại: "Thiên, em không phải cô ấy!".

Dường như cả thế giới sụp đổ, anh ngay tức thì đẩy cô ra, sắc mặt u tối, đưa tay tát vào mặt cô một cái thật mạnh. Diệp Linh Yến lăn xuống sàn, tay ôm má rỉ máu, "Thiên, là em thấy anh say rượu mới đưa anh về. Em, em không ngờ tới, anh lại...em cũng không muốn". Tuy là diễn, nhưng cũng phải diễn cho "sắc nét". Thân Hạo Thiên đứng hình, cô ta nói anh cưỡng bức cô ta, anh thể mà lại đem cô ta hành hạ suốt một ngày đêm?. "Cô nói thật chứ?". Diệp Linh Yến khóc đến mắt sưng đỏ, cũng không biết lấy cảm xúc ở đâu, "Ừm, nếu anh không thích, tôi...tôi đi ngay".

Thân Hạo Thiên thấy phiền, anh kéo tay cô lại: "Tôi hi vọng cô không nói chuyện này cho ai biết, tôi sẽ kí séc cho cô."

"Được".

Mười phút sau, Thân Hạo Thiên ném lên giường tám séc 50 ngàn NDT, sắc mặt lạnh lùng: "Cầm đi! Nhớ là đừng nói chuyện này cho ai biết, nếu không...."

Vừa tính nói thêm điều gì đó, người đàn bà trước mặt đã lao tới ôm ngang eo anh: "Anh chính là muốn lừa dối Doãn Ninh sao?"

"Tôi không lừa dối, rồi sẽ có lúc, tôi sẽ phải nói cho cô ấy biết!"

Không nói lời nào nữa, hai người liền đi ra khỏi khách sạn. Diệp Linh Yến hất tóc mạnh ra phía sau, lại cố tình để lộ vai áo trắng nõn.

Thân Hạo Thiên mở cửa xe, "Cô muốn lên xe tôi hay tự về, dù sao tôi cũng có lỗi!"

Diệp Linh Yến lắc đầu: "Cảm ơn anh! Tôi tự về, kéo người khác hiểu lầm!"

Anh không nói nhiều liền phóng xe đi nhanh.

Diệp Linh Yến cười nhẹ nhàng liền lấy điện thoại ra chụp hình khách sạn gửi cho một số điện thoại...

Hoàng Thất Li Hương,

Sau một hồi lẫn lộn vật vã, Khánh Dạ Tước vòng tay qua eo cô, "Đừng rời xa anh, em chỉ cần ở lại đây, cả đời này em sẽ là người hạnh phúc nhất."

Cô cười trừ, "Tôi biết anh tiền không thiếu, nhưng mà tôi đã nói là sẽ đồng ý sao?"

Khánh Dạ Tước vui đầu vào cổ cô: "Anh ép em phải đồng ý đấy!"

Trong lúc đang vui vẻ thì chuông điện thoại của Doãn Ninh reo lên. Chết mất, Hạo Thiên! Chắc anh ấy đang tìm cô!

Nghĩ vậy, hai chân cô liền bước nhanh xuống giường. Nhưng có lẽ có vật gì đó túm lấy eo cô, "Để anh xem ai gọi cho em."

Thì ra người đàn ông này lại đa nghi đến vậy, anh ta không biết những ai đa nghi quá sẽ có nguy cơ bị bệnh mất trí nhớ sớm hơn những người còn bình thường sao?

Màn hình điện thoại chính là cái tên của một cô gái. Người đàn ông cười nhẹ, mái tóc rượi đỏ hơi rối cũng được vuốt lại chút. Anh đi tới trước mặt cô: "Là bạn em sao?"

"Đừng nhiều chuyện"

...

Cuộc đối thoại kết thúc, cô liền mặc quần áo vào thật nhanh, ánh mắt dò xét nhìn anh: "Tôi về đây! Có gì để sau hãy nói".

Khánh Dạ Tước làm nũng, gương mặt lại hiện lên ý gian tà: "Em quên đồ này!"

Doãn Ninh mở túi ra xem thử, sắc mặt hiện lên vẻ vội rồi, "Tên điên nhà anh! Tôi quên gì chứ?"

Lợi dụng khi cô còn đang tìm đồ, anh đi tới khóa trụ cô trong lòng, nói khẽ bên tai cô: "Mang anh đi cùng với. Anh không muốn em trở về bên người kia"

Doãn Ninh đôi khi thấy mình cũng thật dễ tiện, rõ ràng không yêu lại ở dưới thân người ta cầu hoan, "Anh lại như vậy rồi. Xin lỗi, đêm qua tôi khiến anh hiểu lầm."

Khánh Dạ Tước hơi thất vọng...Không sao! Sớm thôi, cô sẽ phải khóc lóc cầu xin anh. "Được rồi, anh đưa em về!"

Doãn Ninh hất cánh tay đang vuốt mặt cô ra, giọng điệu hất hủi: "Không cần!"

....

Thân Hạo Thiên lái xe thật chậm để nghỉ về đêm qua, anh thật là cảm thú. Lỡ như Doãn Ninh mà biết, hai người thật không còn đường lui rồi. Chiếc xe thể thao sang trọng dừng một chút bên đường, chợt một bóng dáng quen thuộc đi qua mắt anh. Doãn Ninh? Em làm sao lại ở đây?

Anh cố tình lái xe theo cô về tới nhà. Thật khéo, tuy xuất phát từ hai nơi nhưng lại về cùng nơi cùng lúc. Thân Hạo Thiên mở cửa xe, "Em vừa đi đâu?"

Doãn Ninh nghe được giọng nói thân thuộc, cô quay sang nhìn anh: "Vẫn còn anh?"

Thân Hạo Thiên bối rối, "Anh...anh vừa đi gặp khách hàng xong". Nói xong anh mới thấy mình thật ngốc, có ai lại hẹn khách vào lúc sáng sớm thế này chứ, cùng lắm mới có 7h sáng. Nhưng Ninh Ninh vẫn như bị bùa mê, cái gì anh nói cô cũng tin. "Còn em thì mới đi dạo về, là cảm thấy mệt nên đón taxi về."

"Ừm! Bà xã, vào nhà thôi!"

...

Hai người cứ như vậy mà che giấu đi sự việc xảy ra trước đó. Chỉ có trời mới biết, lừa dối càng lâu, đau khổ càng sâu. Nếu tình yêu thật sự sâu sắc như họ nghĩ, thì đáng lẽ trước khi làm điều phản bội với người kia, hai người họ phải nhìn kỹ đối phương là ai, phải giữ lòng mình không được rung động...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thay đổi

Ngày tháng cứ thế trôi đi thật nhanh, mới đó mà đã một tuần trôi qua. Doãn Ninh đang ngồi xem tạp chí thì có tiếng xe hơi. Đúng rồi, anh đã về! Cô chạy nhanh ra cửa đón anh thì có gì đó rất sai lọt vào mắt cô. Làm sao có thể?...

Ngần vịn lần dù có chết đi cô cũng không ngờ tới. Thân Hạo Thiên! Người cô tin tưởng nhất! Yêu thương nhất! Anh không những uống say tới mức bí tỉ, lại còn đang vòng lấy eo một người phụ nữ xinh đẹp. Anh thật quá đáng!

Bản tính ghen tuông của đàn bà bùng lên, cô đi tới siết chặt lấy tay cô gái: "Cô là ai? Tại sao lại đi về cùng anh ấy?"

Diệp Linh Yên vờ mặt mũi, "Cô đừng hiểu lầm. Tôi là bạn của anh ấy, thấy anh ấy uống say lại không về nhà, tôi mới đưa anh ấy về"

"Thật chứ?", lúc này lửa giận trong cô như được dập tắt. Khi cô vừa định đưa anh về phòng thì anh bỗng đứng bật dậy, cánh tay thon dài thế mà lại hất cô ra sắc mặt lại thêm u tối."Em lo cho anh làm gì? Linh Yến, đưa tôi lên phòng. Tối nay, Doãn Ninh, phiền em ra ngoài ngủ, anh phải cùng cô ấy nghỉ ngơi."

Có lẽ nước mắt đã rơi từ lúc nào cô cũng không biết, chỉ biết là chồng cô đuổi cô ra ngoài, anh ấy thế mà lại đem người phụ nữ khác về nhà qua đêm. Tim cô thật sự rất đau, đây có phải là hình phạt mà ông trời dành cho người đàn bà dâm đẳng như cô, người đàn bà đê tiện như cô không? Không phải trước đây anh nói sẽ mãi yêu thương cô sao? Cô hiểu rồi, thì ra đàn ông, họ nhanh thay đổi đến vậy. Thảo nào, hai ba ngày gần đây anh không ôm cô khi ngủ nữa, số lần nói chuyện cũng hiếm hoi hơn. Thì ra, sớm muộn gì anh cũng không còn là chồng của cô nữa...

"Thiên! Anh không còn yêu em nữa?"

Thân Hạo Thiên cười tự giễu, yêu ư?!"Tổng Doãn Ninh! Loại đàn bà chỉ biết ăn ngủ rồi làm ấm giường như cô, tưởng mình có chút nhan sắc thì sẽ được cưng chiều cả đời ư? Thử lỗi, tôi không chịu đựng nổi!"

Hốc mắt nước mắt đầm đề, cô hiểu rồi, anh chán cô rồi...haha...chán rồi...Hai chân cô như không còn lực, cứ vậy mà ngã xuống sàn. Đúng rồi, cô bỏ ngang con đường đại học đi theo anh, còn có thể làm gì khác ngoài nội trợ. Mà trong nhà cũng có người giúp việc, cô còn phải làm gì sao? Chán? Cũng phải thôi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Âm dạ

Thân Hạo Thiên vút hết lời nói của cô trong đầu, đi thẳng lên phòng cùng Diệp Linh Yến. Anh thật muốn cùng cô sống hạnh phúc, chỉ là có vài chuyện, lòng người không thể thắng thời thế. Công ty đã bị thu tóm, giờ anh chỉ là cổ đông nhỏ nhoi, Khánh Dạ Tước đúng là quả tâm quá lớn, anh biết, người anh ta hướng đến là Doãn Ninh, anh ta có ý đồ với cô, mà cô, đã từ lâu cũng không còn trong trắng. Mấy ngày nay, anh luôn tự hỏi, là anh không cùng cô chăn gối, không giàu có bằng Khánh Dạ Tước hay là do anh không quan tâm cô đủ. Thôi vậy, buông tay sớm bớt đau khổ...

Diệp Linh Yến vào phòng tắm, thay nhanh bộ đồ ngủ quyn rừ, dạo này ngày nào anh cũng tìm cô uống rượu rồi lăn lên giường âm ỉ cả đêm, cô thật sự rất thỏa mãn. Chỉ là, anh có từng yêu cô chưa? Nếu yêu, sao anh không nhẹ nhàng một chút...Không sao, dù cô có bị anh hành hạ đến chết cũng phải theo anh. Đời này kiếp này, cô đã định phải yêu anh rồi.

Người con gái xinh đẹp thùy mị đi đến bên cạnh Thân Hạo Thiên, dùng bàn tay trắng nõn thon gọn chạm vào vật đàn ông nam tính của anh, cô biết chỗ này của anh chính là thèm muốn cô. "Thiên, em hỏi anh một vấn đề."

"Chuyện gì?", Thân Hạo Thiên vẻ mặt nhạt nhẽo.

"Vì sao anh không đụng đến cô ấy?"

Anh buông tay cô ra, ánh mắt ứ nước:"Tôi bận như vậy, cũng không phải người quá tài năng, đi làm về thật sự rất mệt. Tôi rất muốn yêu thương cô ấy, nhưng mỗi lần tôi về, cô ấy đã ngủ mất rồi, tôi yêu cô ấy, nên sẽ không ép buộc cô ấy. Tôi yêu không phải về bề ngoài của cô ấy, vậy mà tôi không ngờ, cô ấy sớm đã cùng người khác qua lại thân mật."

"Nếu cô ấy đã bạc tình, sao anh không tìm cách li hôn?", Diệp Linh Yến ánh mắt chờ đợi anh nói sẽ sớm li hôn.

"Cô nghĩ cô ấy sẽ chịu sao? Với lại, tôi cũng không nỡ, tôi vẫn rất yêu cô ấy."

Người con gái phía sau dường như không muốn nghe anh nói thêm, đưa tay che miệng anh:"Thôi, đừng nói nữa. Anh đưa em vào phòng cũng không phải mục đích này"

Thân Hạo Thiên bình tĩnh lại, hạ thân cũng đứng vững. Một đêm dài cùng với tiếng thở dốc của đàn ông, tiếng ngậm nga của phụ nữ.

"Nửa đi, mạnh nữa! Ứm...ư...."

Doãn Ninh sau hồi lâu bản thân cũng đi lên lầu xem họ có thật làm loại chuyện cô nghĩ đến không. Ai ngờ, khi cô vừa đứng ở cầu thang, âm thanh hoan ái đã vang thẳng vào tai. Chắc hẳn là hạnh phúc lắm! Âm thanh không thua gì lúc cô cùng người đàn ông kia hưởng lạc cả. Nghĩ đến đây lòng cô đau nhói, đúng là làm ác gặp ác. Nhưng vì tình yêu của mình dành cho Thân Hạo Thiên quá lớn, cô bước nhanh về phía căn phòng vốn dĩ là của anh và cô, mở cửa.

Cảnh tượng trước mắt khiến cô như muốn tắt thở...quần áo ném loạn xạ khắp nơi...Diệp Linh Yến xinh đẹp trắng trẻo bị đè dưới thân anh...bộ ngực cao ngất không ngừng lắc lư...phía dưới của hai người họ, khít chặt cùng nhau giao hợp...trong vòng mới có hai ba phút...họ từ tư thế nam trên nữ dưới lại đến nữ cười nam ưỡn...đã vậy, còn có, Thân Hạo Thiên không ngừng cắn mút khắp nơi trên người cô ta...mồ hôi nhễ nhại

Làm sao vậy, sao cô lại ngốc như vậy mở cửa ra nhìn bọn họ trong khi cô đã đứng đây gần nửa tiếng mà họ không thấy cô? Họ thèm khát nhau đến vậy sao? Họ yêu nhau đến vậy sao? Tình cảm gần 6 năm, thì ra vẫn là thua ham muốn xác thịt. Đó là yêu sao? Cô đối với anh yêu chân chính trong sáng, trước nay chưa từng nghĩ đến cùng anh ngày đêm hưởng lạc, vậy mà anh, vì ham muốn thể xác mà bỏ rơi cô...Cô hiểu rồi, nhưng tim vẫn đau như vậy...

bởi vì cô vẫn còn yêu anh, yêu rất nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Anh thật ấm áp ! Nhưng...

Doãn Ninh nước mắt chảy đầm đìa, hai hốc mắt sưng đỏ nhỏ giọng:" Thiên! Ngày mai chúng ta kí đơn li hôn đi!"

Nói xong, cô nín thở một hơi, kéo mạnh cánh cửa phòng lại, cô nhất định phải chạy đi thật xa. Đang tính chạy ra khỏi ngôi biệt thự đầy đau thương này, nhưng cô lại quên mất đồ đạc của cô đang ở trong căn phòng kia. Cô nắm chặt tay lau khô nước mắt đi thẳng vào căn phòng đó. Diệp Linh Yến nhìn thấy cô thì xấu hổ không thôi, cô ta vội lấy tay che đi bầu ngực mềm mại của mình, lên giọng:"Cô Tổng, sao cô không gõ cửa, người ta là con gái mà."

Doãn Ninh cười chế giễu, tay vừa thu dọn đồ đạc vừa đáp trả khinh bỉ:"Nếu cô là con gái, sao có thể banh chân ra bắt kì lúc nào trước mặt đàn ông. Sao? Tôi là phụ nữ, cô cũng ngại? Với lại loại đàn bà như cô còn biết xấu hổ sao? Nực cười!"

Diệp Linh Yến ánh mắt đáng thương nhìn về phía Thân Hạo Thiên mong anh cứu giúp. Nhưng thật không ngờ anh lại nhìn chằm chằm bóng lưng Doãn Ninh đã sắp bước đi rồi lập tức mặc vội chiếc áo sơ mi mỏng. Anh bước nhanh xuống giường đưa tay nắm lấy tay cô, nhưng anh quá chậm chạp, cô gạt mạnh tay anh ra rồi đi thẳng xuống lầu. Cô tuy thất nghiệp nhưng cô vẫn còn tiền anh cho cô trước khi cưới, có thể xài một tháng, rồi cô sẽ tìm việc làm

---

Hoàng Thất Li Hương,

Khánh Dạ Tước cười đến nghễ ngàng, cô bỏ rơi Thân Hạo Thiên rồi, kế hoạch của anh thành công rồi. Nghĩ vậy, anh liền lái xe đến Đế Cảnh Hoa Mỹ, nước em yêu về nhà.

Doãn Ninh ra đến trước cổng, quay mặt lại nhìn căn biệt thự lần cuối rồi kéo vali đi.

Khánh Dạ Tước tăng vận tốc lên đến 100km/h, đến nỗi ngoài đường ô tô đi lại cũng thấy kinh sợ. Anh chờ ngày này lâu lắm rồi, một ngày cũng quá lâu.

Khi xe dừng lại trước biệt thự Đế Cảnh Hoa Mỹ, anh lần tìm hình bóng của cô. Rõ ràng lúc nãy trong camera anh thấy cô đã rời khỏi phòng dọn đồ đi, anh lái nhanh như vậy để rước cô, vậy mà...cô đâu rồi...

Trán và tay anh nổi đầy gân xanh cùng sự tuyệt vọng trong lòng.

"hichic...hichic...". Tiếng khóc thê lương lọt vào tai anh, tim bỗng nhói đau. Lê nào, cô đang khóc. Trái tim như bị bóp nghẹn, anh đẩy cửa xe ra đi theo tiếng khóc. Rót cuộc cũng nhìn thấy cô đang ngồi trong bụi cây khóc, mái tóc xoăn dài cũng ướt theo. Anh đau lòng tiến tới đem áo khoác khoác cho cô, hai tay ôm lấy cô thật chặt, giọng điệu dịu dàng:"Ninh Ninh, hân ực hiệp em sao?"

Doãn Ninh bắt giắc ngẩng lên nhìn anh, lau đi nước mắt, giọng nũng nịu:"Gi chứ? Thôi, tôi có việc phải đi...". Cổ tay đột nhiên bị nắm chặt lại, anh ôm eo cô, ghé cằm vào hõm vai cô:" Thế sao em mang nhiều hành lí thế! Em muốn đi đâu sao?"

"Ủm", cô lãnh đạm trả lời.

Anh vờ không hiểu chuyện, hỏi như người ngoài cuộc:"Em muốn đi đâu? Em không nhà không việc làm cơ mà! Ngoan, anh yêu em, anh muốn em về sống với anh. Được không?"

Ánh mắt anh dịu dàng mê luyến nhìn cô chằm chằm, cô có ý định từ chối. Nhưng là khi cô nhìn thấy Thân Hạo Thiên đang tiến đến gần bọn họ, cô gạt đầu:"Tôi đồng ý ở cùng anh"

Thân Hạo Thiên tim đau nhức nhối, anh lại thua người đàn ông này, để anh cướp đi người phụ nữ anh yêu nhất. Còn Khánh Dạ Tước thì ngược lại, anh thỏa mãn hôn trán cô rồi bỗng cô như rước vợ về nhà bỏ vào trong xe đóng kín cửa chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sự giả tạo đau lòng

Khánh Dạ Tước nét mặt vô cùng rặng rỡ, vừa lái xe vừa hỏi cô: "Hai người làm sao lại cãi nhau tới mức đó." (ừm, diễn phải sâu)

Doãn Ninh nhìn ra ngoài cửa sổ: "Thì người vô dụng như tôi, chán là phải, mà chán thì dẫn người khác về nhà thôi. Anh đừng hỏi nhiều nữa, chẳng phải tôi đồng ý ở với anh rồi à?"

Khánh Dạ Tước trầm mặc, nếu Thân Hạo Thiên không đi ra ngay lúc đó, giờ này cô sẽ ngồi trên xe anh sao?

Đế Cảnh Hoa Mỹ,

Diệp Linh Yến khoác áo vào đi ra ban công nhìn xuống, anh đứng đó từ nãy giờ rồi. Bọn họ đã đi mà anh vẫn còn ngơ ngác nhìn, chẳng phải muốn nói cho cô biết anh vẫn còn yêu Doãn Ninh sao? Cô vốn là loại đàn bà lẳng lơ, nhưng từ khi quen biết anh, cô đều đã hủy mỗi liên hệ với những người đàn ông khác. Còn anh? Xem cô như vật thể thân?...nước mắt rơi...

Đến biệt thự, Khánh Dạ Tước muốn đưa tay đến bế cô ra, lại bị cô quát đi: "Tôi tự đi được, tôi không què."

Anh tức giận, kim chặt cô kiên quyết bế cô đi: "Em ở nhà người ta, phải nghe lời, không nghe lời, đuổi em ra ngoài ở"

Cô thu tay lại, gương mặt xấu hổ, đã ăn nhờ ở đậu còn ra vẻ nữa.

Anh gương mặt hí hửng đặt cô lên giường, chuẩn bị làm đại sự. "Ninh Ninh, em ở nhà tôi, phải nghe lời, biết không?"

Cô đỏ mặt nhưng vẫn không muốn làm chuyện đó: "Không, tôi mệt lắm. Anh kêu tôi làm gì tôi cũng làm, nhưng tôi không làm chuyện đó đâu."

Đáy mắt vẫn lên tia đỏ, anh gằn giọng: "Ai bắt em làm mấy chuyện nặng nhọc kia. Em chỉ cần nằm trên giường suốt đời là được rồi..."

Lời còn chưa dứt, cô đã cắt ngang: "Anh kêu tôi nằm suốt trên giường, anh há chẳng phải chỉ muốn làm tình với tôi à? Thì ra trong mắt đàn ông, ai cũng xem phụ nữ như vật làm ấm giường..."

Khánh Dạ Tước đau lòng nhìn cô, trong lòng ngứa ngáy: "Anh không nghĩ em như thế. Anh chỉ muốn chiều chuộng em, để em có cuộc sống sung sướng hạnh phúc nhất thôi. Nếu bây giờ em không muốn, để lần sau. Em ăn gì chưa? Để anh làm cho em ăn"

Doãn Ninh gật gật đầu, không nói gì nữa kéo chăn lên tính đi ngủ...khoan đã, đây là giường của anh mà. Nghĩ vậy, cô kéo chăn ra, bò tới ghế sofa.

Anh nhìn cô như vậy mà buồn cười: "Em làm gì mà lên đó nằm vậy?"

"Chỗ đó của anh, tôi không thích, à không tôi không dám nằm"

"Hừm, làm nhiều lần rồi, chỉ nằm ngủ chung có gì không ổn?"

Cô chiều ý anh lên giường nằm, ánh mắt chăm chăm nhìn anh: "Anh đi đâu thì đi đi, đứng đó làm cái quái gì?"

Anh cởi quần áo nude trước mặt cô rồi bước đến gần cô.

"Anh hứa rồi mà, làm gì vậy?". Theo phản xạ có điều kiện, cô lùi ra phía sau. Đừng là đồ heo đực.

"Đừng sợ, qua đây"...

Cả đêm anh nude từ phía sau ôm lấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Yêu thương hết mực (18+)

5 giờ sáng hôm sau, Khánh Dạ Tước thức dậy sớm, vừa mở mắt ra chính là hình ảnh của cô gái nhỏ xinh đẹp ôm lấy cánh tay rắn chắc của anh thật chặt. Cô ngây thơ, đáng yêu như vậy làm anh càng thêm động lòng. Anh đưa bàn tay cứng cáp thon dài vuốt ve má mịn trắng sứ của cô, giọng ôn nhu: "Em đáng yêu quá! Nếu tôi không động lòng, thì tôi không phải đàn ông".

Anh đang mãi mê vuốt ve mái tóc cùng gương mặt cô thì cô bỗng mở to đôi mắt đẹp, theo bản năng, cô đưa tay hất cánh tay anh ra."Anh làm gì đấy?"

Anh cười hạnh phúc, ngồi bật dậy đề hai tay cô xuống."Ninh Ninh, em có biết anh yêu em nhiều lắm không? Sao lúc nào em cũng phản kháng, phản kháng thì có ích gì?"

Cô lại lần nữa đỏ mặt, đôi chân muốn giơ lên đá anh. Thật là cao thủ tình trường, anh nắm hai chân cô kịp thời, gương mặt lạnh lùng gian xảo (nụ cười playboy).:"Công chúa của tôi, em nên để đôi chân này dạng ra trước mặt tôi thì sướng hơn nhiều".

Nói rồi một tay anh cời từng cúc áo của cô, một tay giữ hai tay cô trên đỉnh đầu. Năm giây sau, bộ ngực cao ngất trắng nõn cùng với núm vú hồng của cô hiện lên trước mắt anh. Anh đương nhiên có thể cảm nhận được, cô đang run rẩy kịch liệt. Mỗi anh không chút chân chừ hôn cô thật sâu như không muốn buông, bàn tay còn lại vẫn về núm vú mẫn cảm của cô kéo lên kéo xuống đủ hình dạng cho đến khi nó cứng và dựng đứng. "Vú em lớn quá! Thế này mai một sẽ không cho em ra ngoài nữa, chỉ để cho mình anh thấy."

Doãn Ninh xấu hổ không dám mở mắt, môi thì bị hôn đến không thở nổi, tay chân thì bị kìm chặt.

Khánh Dạ Tước vui sướng dùng miệng bú mút ngực cô làm cô sướng đến tê dại."Ừm...a...a...đừng...đừng..."

Vừa bóp vú đẹp của cô, anh vừa đưa tay lần mò đến hoa huyệt, cời bỏ quần lót của cô ra.

"Em thật dâm đãng, chưa gì đã ướt đầy tay anh rồi."

Cô thật sướng quá, sướng đến không thể tả được. Dịch âm đạo cứ theo ngón tay khuấy đảo của anh tiết ra như nước ào ạt. Cô run rẩy mạnh mẽ khi anh thọt ngón tay dài 9 cm của anh thọt vào cô cố ý tìm điểm G,:"á....á....anh rút ra đi mà...tôi..."

"Sao thế em yêu? Em sướng à?". Cô càng rên anh càng thọt vào sâu hơn. Khi dương vật to lớn cần được phóng thích, anh đưa nó đến gần bên âm đạo cô ngo ngoáy làm cô ngứa ngáy tê dại. Mỗi anh lần nữa hôn môi cô rồi dòi xuống vùng bụng thon gọn phẳng lì đến cái *** ướt nước không ngừng chảy của cô. Mỗi anh tiến đến vết máng cho cô, nhưng mút mãi không hết. Anh lấy đầu ngón tay trò kích thích hột le mẫn cảm làm cô thét lên:"Tôi...tôi...sướng...a...aa...!"

Anh cười sung sướng cắn nhẹ hột le cô rồi đâm *** vào *** nhỏ xíu thắt chặt của cô. "Á!"

Cả hai đều thỏa mãn. Mỗi anh hôn lấy cô, hai tay yêu thương hai cái vú to săn chắc của cô, còn cựa long thì nhấp ra vào vừa nhanh vừa sâu vừa mạnh mẽ.

Doãn Ninh vì quá sướng mà đưa hai cánh tay vòng qua lưng anh khiến cho nụ hôn của hai người càng mãnh liệt. Đôi chân như không nghe lời giữ chặt hông anh để dễ dàng đâm sâu vào.

Từng nhịp, từng nhịp của anh đều làm cô mất hết lý trí. Mỗi một lần đâm vào rút ra là khoảng hai trăm ml dâm thủy.

Trong căn phòng, hạ thân hai người cứ thế siết chặt nhau, hai cánh môi không ngừng dây dưa kịch liệt suốt hai ngày.

"Doãn Ninh, anh yêu em, thật sự rất yêu em!"

"...mạnh nữa đi...tôi muốn..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Nhập viện (cận cao trào)

Mấy ngày nay Thân Hạo Thiên quả thực không có đến công ty, giao hết việc cho thư ký giúp. Giờ phút này anh cũng giống như Khánh Dạ Tước hai tháng trước, chỉ có điều không sánh nổi đáng về tiêu tụy của người đàn ông kia lúc đó. Anh vừa uống rượu vừa cười, hai mắt híp lại. Anh tự trách mình quá mức vô dụng, để công ty sụp đổ, còn người mình yêu nữa...Khánh Dạ Tước...cuớp đi tất cả của anh.

CẠCH!

Diệp Linh Yến bước vào biệt thự, gương mặt xanh mét. Hình như hôm nay anh ốm hơn, giống như mất đi 10kg. Tim cô đau, thật sự rất đau. Ban ngày cô đến, anh sẽ xem cô như vật thể thân, kéo vấy cô lên ra vào mạnh mẽ, tay lại che đi gương mặt cô...anh chán ghét cô...Sau đó cô mua đồ ăn cho anh ăn, vì đồ ăn cô nấu anh không ăn. Chiều nào cô cũng đến thăm anh, kết quả...anh say bí tỉ như gà điên. Tổng Doãn Ninh đó quả thật làm cô hận càng thêm hận, rất hận.

Thẩm Đan Nghi (người này xuất hiện trong chap 2 hay 3 gì đó, yêu Khánh Dạ Tước) sau khi điều tra ra tin tức của Doãn Ninh liền bày ra kế hoạch thật hoàn mỹ. Cơ thể ướt nhèm nhẹp vừa được "yêu thương" xong liền lái xe đi mua sắm.

Hoàng Thất Li Hương,

Doãn Ninh tỉnh dậy, trong đầu rất chóng mặt, từng hình ảnh đêm qua như hiện lên mồn một. Cô thể mà lại chảy nước nhiều đến thế, lại còn hôn anh không ngừng. Vì xấu hổ, cô xoay người qua tránh mặt anh. Đôi chân trắng ngọc thon dài đặt xuống sàn, dòng nước ấm nóng từ giữa hai chân cô chảy ào ào. "A!"

Khánh Dạ Tước từ trong con ngủ say giật mình, "Gì vậy vợ yêu?"

Mặt mày cô tái xanh nhìn hai chân mình, trời sáng rồi, hẳn sẽ cười cô.

Anh ngồi dậy lộ ra thân trên cao lớn rắn chắc 8 múi với nước da đồng quỳ rũ cũng ướt nhẹp lao tới sau lưng cô. "Người đẹp, em làm sao lại la lên".

Nói rồi nhìn xuống sàn, phát hiện ra rất nhiều nước đang chảy. Anh cười lớn, đưa người đến ôm cô vào lòng: "Nhìn đi, là em quá dâm đãng, đến nỗi nước chảy như suối vậy. Thế nào, anh giàu kinh nghiệm nhỉ?"

Vừa muốn phủ định lời nói của anh, cô bỗng nhiên ngất đi. Khánh Dạ Tước hốt hoảng, gương mặt tái xanh cùng đôi tay nổi gân ôm chặt lấy cô: "Ninh Ninh, em làm sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Muốn quay lại(cận kê cao trào)

Sau khi Doãn Ninh được đưa đến bệnh viện được nửa tiếng, bác sĩ Lưu đi ra khỏi phòng. Tâm trạng Khánh Dạ Tước như muốn nhảy dựng lên, anh tiến đến bác sĩ, gương mặt lạnh lùng: "Cô ấy sao rồi?"

Bác sĩ Lưu cười ngại ngùng: "Thì do...anh hoạt động mạnh mẽ lại liên tục nên cô ấy bị mất sức dẫn đến ngất xỉu, cũng chẳng có gì đáng lo ngại, vài ngày nữa có thể xuất viện"

"Cảm ơn"

Khánh Dạ Tước nhẹ nhõm trong lòng, anh đẩy cửa vào phòng bệnh thăm cô.

Nghe thấy tiếng động, cô tỉnh dậy ngay. Khi nhìn thấy anh, ánh mắt cô như muốn nhắm mắt. Thật chán ghét!

Nhìn thấy sắc mặt của cô chuyển biến, anh cởi áo vest đen sang trọng mang thương hiệu Ý lộ ra đôi tay rắn chắc. Anh mỉm cười dịu dàng đi đến bên cạnh cô, "Sao vậy? Không muốn nhìn mặt anh à?"

"Tôi nói cho anh biết, loại người chỉ biết quan hệ như anh còn có thể làm gì hơn sao?"

"Em...", hai đầu lông mày anh nhíu lại, xoay người rời đi: "Em đã không sao, cứ nằm ở đây nghỉ ngơi. Anh đi mua những món em thích ăn nhất cho em ăn"

...không ai đáp lại anh cả...

Diệp Linh Yến mệt mỏi dựa vào sofa ngủ một chút, chờ Thân Hạo Thiên tỉnh lại. Một tiếng trước, khi cô đi ra cửa thì nghe thấy tiếng đổ vỡ. Cô hoảng hốt chạy vào phòng anh thì nhìn thấy anh lăn ra sàn rên la như muốn chết đi. Anh đã uống rượu quá nhiều lại không ăn uống đầy đủ nên dẫn đến xuất huyết dạ dày. Thật sự là khiến cô mệt mỏi muốn chết.

"Mưa trôi cả bầu trời nắng..."

Tiếng chuông điện thoại vang lên, cô nhắc máy...."Được, tôi đến ngay!"

Thôi vậy, cô không nên chờ nữa! Cứ nhờ y tá phục vụ thức ăn cho anh.

Khánh Dạ Tước đi rồi, Doãn Ninh thấy thoải mái hẳn ra. Cô đi ra khỏi phòng muốn trốn ra khỏi bệnh viện thì ánh mắt chợt dừng lại tại phòng kế bên. "Hừm."

Là Thân Hạo Thiên? Sao anh lại ở đây?

Trong lòng nghìn mối ngổn ngang, cô xưng là người thân bệnh nhân đi vào thăm anh. Người đàn ông này thật khiến cô đau lòng. Mới có ít lâu không gặp, anh đã ốm yếu đến vậy rồi. Làm sao đây? Nhưng bây giờ cô cũng đã là người của Khánh Dạ Tước, cô ăn ngủ sinh sống đều nhờ vào tiền của anh, cô có tư cách gì mà phản bội anh.

Làm người thật khó, ngay giây phút cô định rời đi thì lại nghe thấy tiếng gọi trong vô thức của Thân Hạo Thiên: "Ninh Ninh..."

Sự quyết tâm của cô đều bị đập tan. Đến bây giờ cô mới biết, thì ra yêu một người là có thể xem người khác không ra gì dù họ có nỗ lực đến mấy, bởi vì TRONG MỘT CON NGƯỜI LUÔN TỒN TẠI SỰ ÍCH KÌ CÁ NHÂN.

Cô đi thật nhẹ đến chỗ anh, nước mắt rơi lặng thầm. Vừa nãy y tá nói, anh bị chảy máu dạ dày, chắc là đau đớn lắm!

Như có thần giao cách cảm mãnh liệt, anh giật mình ngay khi cô chạm tay vào tóc mình. Khi anh mở mắt thì liền nhìn thấy người con gái anh dùng cả sinh mệnh để yêu nhưng lại không có đủ bản lĩnh bảo vệ. Anh dùng hết sức lực ôm cô vào lòng như bảo vật trân quý. "Em làm sao lại ở đây? Em có biết anh nhớ em nhiều lắm không?"

"Anh buông em ra đi..."

"KHÔNG! TẠI SAO PHẢI BUÔNG?"

"Nếu anh yêu em, sao lại phản bội em? Chẳng phải anh đã nói chán ghét em sao?". Cô tức giận, hốc mắt sưng đỏ lên.

"Anh xin lỗi, là vì lúc đó anh bị Khánh Dạ Tước đàn áp quá nên chỉ có thể nhường em, hơn nữa..."

"Anh đừng nói nữa!"

Doãn Ninh cảm thấy thất vọng, anh chỉ vì thử thách mà bỏ rơi cô?

"Nhưng em đừng nhớ đến điều đó nữa, anh sẽ không làm vậy nữa, bởi vì khi mất em, anh không còn là chính mình. Quay trở lại bên anh được không?"

Giữa bọn họ còn có thể không?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Hành Hạ Chồng Tổng Tài Cường Bạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.